

Dziennik Urzędowy C 189

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 60

15 czerwca 2017

Spis treści

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

REZOLUCJE

Rada

2017/C 189/01	Rezolucja Rady w sprawie usystematyzowanego dialogu i kształtowania dialogu z młodzieżą w przyszłości w kontekście polityk europejskiej współpracy na rzecz młodzieży po roku 2018	1
2017/C 189/02	Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu (1 lipca 2017 r. – 31 grudnia 2020 r.)	5

ZALECENIA

Rada

2017/C 189/03	Zalecenie Rady z dnia 22 maja 2017 r. w sprawie europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie i uchylające zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie	15

PL

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2017/C 189/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8301 – GE/ATI/JV) ⁽¹⁾	29
2017/C 189/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8190 – Weichai/Kion) ⁽¹⁾	29

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2017/C 189/06	Konkluzje Rady w sprawie roli pracy z młodzieżą we wspieraniu rozwijania podstawowych umiejętności życiowych młodych ludzi, które ułatwiają im pomyślne wchodzenie w dorosłość, aktywne obywatelstwo i życie zawodowe	30
2017/C 189/07	Konkluzje Rady w sprawie strategicznych perspektyw europejskiej współpracy na rzecz młodzieży po roku 2018	35
2017/C 189/08	Konkluzje Rady w sprawie strategicznego podejścia UE do międzynarodowych stosunków kulturalnych	38
2017/C 189/09	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie roli sportu jako instrumentu sprzyjającego włączeniu społecznemu poprzez wolontariat	40

Komisja Europejska

2017/C 189/10	Kursy walutowe euro	45
---------------	---------------------------	----

INFORMACJE DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

Urząd Nadzoru EFTA

2017/C 189/11	Zawiadomienie ze strony Norwegii dotyczące dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów – Zawiadomienie o zaproszeniu do składania wniosków o koncesje na wydobycie ropy naftowej na norweskim szelfie kontynentalnym – procedura udzielania koncesji w obrębie wyznaczonych obszarów w 2017 r.	46
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał EFTA

2017/C 189/12	Orzeczenie Trybunału z dnia 15 listopada 2016 r. w sprawie E-7/16 – Míla ehf. przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA (<i>Wstępny zarzut niedopuszczalności – Pomoc państwa – Decyzja o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego</i>) 48
2017/C 189/13	Wyrok Trybunału z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie E-4/16 – Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii (<i>Niewykonanie wyroku Trybunału stwierdzającego uchybienie zobowiązaniom – Art. 33 porozumienia o nadzorze i Trybunale – Środki niezbędne do wykonania wyroku Trybunału</i>) 49

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2017/C 189/14	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8467 – BNP Paribas/Commerz Finanz) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾ 50
2017/C 189/15	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8483 – Bain Capital/Cinven/Stada Arzneimittel) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾ 51
2017/C 189/16	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (M.8440 – DuPont/FMC (Health and Nutrition business)) ⁽¹⁾ 52
2017/C 189/17	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8504 – EDF Energy Services/ESSCI) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾ 53

Sprostowania

2017/C 189/18	Sprostowanie do postępowania likwidacyjnego – Decyzja o wszczęciu postępowania likwidacyjnego wobec ADRIA Way (Dz.U. C 123 z 20.4.2017) 54
---------------	--

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

Rezolucja Rady w sprawie usystematyzowanego dialogu i kształtowania dialogu z młodzieżą w przyszłości w kontekście polityk europejskiej współpracy na rzecz młodzieży po roku 2018

(2017/C 189/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYPOMINAJĄC, ŻE:

1. Rezolucja Rady w sprawie zachęcania młodych ludzi do politycznego angażowania się w demokratyczne życie Europy⁽¹⁾ stwierdziła, że ogólnym tematycznym priorytetem europejskiej współpracy w zakresie usystematyzowanego dialogu na rzecz młodzieży w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 30 czerwca 2017 r. będzie „Umożliwienie wszystkim młodym ludziom aktywności w różnorodnej, skomunikowanej i inkluzywnej Europie” i że temat ten będzie wspólnym wątkiem zapewniającym ciągłość i spójność prac trzech prezydencji: niderlandzkiej, słowackiej i maltańskiej, zgodnie z planem prac UE na rzecz młodzieży na lata 2016–2018.

UZNAJĄC, ŻE:

2. Usystematyzowany dialog to proces partycypacyjny, a wyniki jego piątego cyklu roboczego opierają się na rezultatach krajowych konsultacji przeprowadzonych w trakcie prezydencji niderlandzkiej, słowackiej i maltańskiej oraz na wynikach konferencji UE na temat młodzieży zorganizowanych w Amsterdamie w kwietniu 2016 r., w Koszycach w październiku 2016 r. i na Malcie w marcu 2017 r.
3. Prezydencja niderlandzka skupiła się na zgłębianiu wyzwań i problemów, przed którymi stają dziś młodzi ludzie w Europie. Podczas konferencji na temat młodzieży w Amsterdamie (kwiecień 2016) powstały pytania mające ukierunkować konsultacje z młodzieżą, a o przeprowadzenie tych konsultacji i o informacje zwrotne zostały poproszone krajowe grupy robocze na szczeblu państw członkowskich.
4. Podczas konferencji na temat młodzieży w Koszycach (październik 2016) rozpatrzone i przedyskutowane zostały rezultaty konsultacji z młodzieżą i jej przedstawicielami i wraz z przedstawicielami państw członkowskich opracowane zostały wspólne zalecenia z usystematyzowanego dialogu na temat młodzieży; w listopadzie 2016 r. – razem z sytuacją młodych ludzi w Europie – przedyskutowała je Rada ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu. O wynikach tych dyskusji poinformowano przewodniczącego Rady Europejskiej.
5. Podczas konferencji na temat młodzieży na Malcie (marzec 2017) kontynuowana była dyskusja nad wspólnymi zaleceniami: ustalono priorytety i opracowano działania mające służyć ich realizacji.

PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI:

6. Wspólne zalecenia i proponowane działania w ramach usystematyzowanego dialogu na temat młodzieży pt. „Umożliwienie wszystkim młodym ludziom aktywności w różnorodnej, skomunikowanej i inkluzywnej Europie”, które koncentrują się na następujących tematach: dostęp do dobrych jakościowo i ważnych informacji; budowanie odporności i pewności siebie; poza strachem i nietolerancją; ku systemowi edukacji pozwalającemu młodym ludziom realizować swój potencjał; sprzyjanie aktywności społecznej młodych ludzi; odbudowa wiary młodych ludzi w projekt europejski; programy mobilności dla wszystkich; a także znaczenie pracy z młodzieżą i organizacji młodzieżowych dla wszystkich, które to tematy wymieniono w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 10.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI I Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

7. Formułując i realizując przyszłe polityki młodzieżowe, w stosownym przypadku miały na względzie wspólne zalecenia i proponowane działania w ramach usystematyzowanego dialogu na temat młodzieży.
8. Dokonały przeglądu usystematyzowanego dialogu i jego celów z myślą o europejskiej współpracy na rzecz młodzieży na okres po roku 2018 i zastanowiły się nad skutecznymi, nowatorskimi sposobami promowania użytecznego i konstruktywnego dialogu i kontaktu z młodymi ludźmi z różnych środowisk, organizacjami młodzieżowymi, naukowcami prowadzącymi badania nad młodzieżą oraz decydentami, w tym z zainteresowanymi stronami z innych stosownych sektorów.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

9. Na podstawie dowodów, oceny i konsultacji zaproponowała w ramach europejskiej współpracy na rzecz młodzieży na okres po roku 2018 odnowiony usystematyzowany dialog.

PONADTO POSTANAWIA, ŻE:

10. Ponieważ odnowione ramy europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018) wygasają w 2018 r., ogólnym priorytetem usystematyzowanego dialogu z młodzieżą i organizacjami młodzieżowymi w następnym cyklu roboczym (1 lipca 2017 r. – 31 grudnia 2018 r.) powinny być przede wszystkim kolejne ramy tej współpracy. Szósty cykl usystematyzowanego dialogu będzie zatytułowany: „Młodzież w Europie: co dalej?”.
11. Zadaniem kolejnych trzech prezydencji: estońskiej, bułgarskiej i austriackiej, na szósty cykl roboczy usystematyzowanego dialogu będzie ocenić usystematyzowany dialog, dokonać jego przeglądu i go odnowić, tak by go ulepszyć i wypromować.

—

ZAŁĄCZNIK

Wspólne zalecenia w ramach usystematyzowanego dialogu na temat młodzieży

Umożliwienie wszystkim młodym ludziom aktywności w różnorodnej, skomunikowanej i inkluzywnej Europie

Dostęp do dobrych jakościowo i ważnych informacji

1. Instytucje i państwa członkowskie UE powinny opracować lub dalej realizować oparte na dowodach politykę i praktyki służące stałemu zwiększaniu wśród młodych ludzi umiejętności krytycznego oceniania i przetwarzania informacji – zarówno poprzez edukację formalną, jak i pozaformalną.
2. Instytucje i państwa członkowskie UE we współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego powinny wspierać prowadzone przez młodzież media – przejrzyste, niezależne i różnorodne – gdyż pomagają to zwiększać wśród młodych ludzi umiejętność korzystania z mediów oraz umiejętność krytycznego i analitycznego myślenia. Komisja Kultury i Edukacji w Parlamencie Europejskim oraz Komisja Europejska są proszone o uwzględnienie tej kwestii podczas przeglądu programu Erasmus+, Europa dla obywateli, Kreatywna Europa oraz wszelkich innych stosownych programów.

Młodzi ludzie pod presją: budowanie odporności i pewności siebie

1. Ponieważ w kontekście edukacyjnym coraz częściej oczekuje się zachowań rywalizacyjnych, właściwe organy krajowe muszą dbać o to, by młodzi ludzie mieli wystarczająco dużo czasu i przestrzeni na działania, które pomagają im budować odporność, samoświadomość i pewność siebie.
2. Właściwe organy krajowe powinny wdrażać edukację poświęconą dobrostanowi i zdrowiu psychicznemu, zarówno poprzez system edukacji formalnej, jak i w kontekście pozaformalnym. Celem jest walczyć ze stygmatyzacją poprzez działania uświadamiające oraz pozwolić młodym ludziom uczyć się, jak zachować zdrowie psychiczne i jak komunikować się z rówieśnikami w tej sprawie.

Poza strachem i nietolerancją – doświadczyć różnorodności

1. Władze europejskie i krajowe powinny zwiększyć finansowanie i wsparcie instytucjonalne na rzecz ustanawiania lokalnych programów i wymian na szczeblu krajowym, aby umożliwić wszystkim młodym ludziom bezpośredni kontakt z osobami z różnych środowisk i realiów społecznych w celu zwiększania kompetencji międzykulturowych, walki z dyskryminacją, propagowania empatii i solidarności oraz doświadczenia korzyści z różnorodności.
2. Aby wszyscy młodzi ludzie mogli żyć w różnorodnej Europie, właściwe władze unijne i krajowe muszą opracować lub wspierać programy szkoleń i rozwoju skierowane do nauczycieli i społeczności szkolnych, tak by stworzyć bezpieczne i inkluzywne otoczenie, w którym młodzi ludzie mogliby rozwijać kompetencje pozwalające przezwyciężać strach i dyskryminację.

Ku systemowi edukacji pozwalającemu młodym ludziom realizować swój potencjał

1. Zwracamy się do wszystkich państw członkowskich o wolę zapewnienia poradnictwa i doradztwa, które dadzą wszystkim młodym ludziom umiejętność rozwoju i znajdowania swojej drogi w życiu na wszystkich etapach edukacji.
2. Edukacja nie daje młodym ludziom niezbędnych praktycznych umiejętności mających znaczenie w nowoczesnym społeczeństwie. Apelujemy do wszystkich państw członkowskich, by zachęcały do uwzględniania w edukacji praktycznych umiejętności życiowych, tak by młodzi ludzie mogli być aktywnymi uczestnikami różnorodnych społeczności i miejsc pracy.

Sprzyjanie aktywności społecznej młodych ludzi, zwłaszcza grup szczególnie wrażliwych

1. Instytucje edukacyjne i lokalne zainteresowane strony powinny we współpracy z młodymi ludźmi oferować dopasowane wsparcie i dostępne usługi oraz tworzyć przestrzenie użytecznej interakcji, tak by wszyscy młodzi ludzie mogli odkrywać i akceptować własną tożsamość i wartość. To podstawa do budowania wzajemnego zaufania między młodymi ludźmi z różnych środowisk.
2. Komisja Europejska i państwa członkowskie powinny dopilnować – udostępniając taką możliwość – by każda młoda osoba, niezależnie od swojej sytuacji osobistej i społecznej, mogła swobodnie angażować się w wolontariat. Należy dbać o zaangażowanie, np. w działalność organizacji młodzieżowych, tak by dać młodym ludziom poczucie przynależności i sprawczości jako obywatelom.

Odbudowa wiary młodych ludzi w projekt europejski

1. Komisja Europejska i Europejskie Forum Młodzieży powinny wspólnie przeanalizować i zrozumieć, jak młodzi ludzie uzyskują dostęp do informacji z UE i o UE, oraz opracować strategię komunikacyjną, by informować młodych Europejczyków o UE i o tym, jak pozytywnie wpływać na unijny projekt.

2. Aby zmniejszyć dystans pomiędzy młodymi ludźmi a UE i jej polityką, we wszystkich państwach członkowskich należy w związku z inicjatywami europejskimi organizować krajowe lub regionalne unijne festiwale młodzieży. Festiwale te, łączące działania społeczne, polityczne i kulturalne, powinny gromadzić młodych ludzi z różnych środowisk. Wydarzenia te sprzyjałyby – w lekkiej formie – uczeniu się i debatom o UE i jej możliwościach oraz kształtowałyby jej polityki.

Program mobilności: zatrudnienie i edukacja dla wszystkich

1. Państwa członkowskie i Komisja Europejska powinny dołożyć starań, by usunąć obecne przeszkody w dostępie młodych ludzi do mobilności. Dostęp do programów mobilności powinien być prostszy i lepiej dopasowany do zróżnicowanych potrzeb młodych ludzi. Należy zapewnić informacje i doradztwo, aby rozpowszechnić wiedzę o możliwościach mobilności.
2. Państwa członkowskie UE powinny stworzyć ramy prawne uznawania i walidowania kompetencji nabytych poprzez programy mobilności na szczeblu krajowym i europejskim. Nie tylko dałoby to równy dostęp do różnorodnych możliwości uczenia się, lecz także pozwoliłoby walidować nabyte umiejętności i przyczyniłoby się do włączenia społecznego młodych ludzi.

Znaczenie pracy z młodzieżą i organizacji młodzieżowych dla wszystkich

1. Państwa członkowskie i Komisja Europejska powinny propagować i wspierać miejsca w przestrzeni wirtualnej i fizycznej służące do profesjonalnej pracy z młodzieżą, po to by odpowiedzieć na potrzeby i zainteresowania wszystkich młodych ludzi.
 2. Komisja Europejska i państwa członkowskie powinny przyznać dostateczną ilość środków operacyjnych, tak by organizacje pracujące z młodzieżą i organizacje młodzieżowe mogły realizować trwałą pracę z młodzieżą – dostępną, istotną i użyteczną dla wszystkich młodych ludzi.
-

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu

(1 lipca 2017 r. – 31 grudnia 2020 r.)

(2017/C 189/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

I. WPROWADZENIE

1. PRZYPOMINAJĄ o kompetencjach przyznanych Unii Europejskiej, zwłaszcza w art. 6 i 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; artykuły te stwierdzają, że sport jest dziedziną, w której działania na szczeblu UE powinny służyć wspieraniu, koordynowaniu i uzupełnianiu działań państw członkowskich.
2. PRZYWOŁUJĄ rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2011–2014 ⁽¹⁾ oraz 2014–2017 ⁽²⁾.
3. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄ sprawozdanie Komisji w sprawie realizacji i przydatności planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2014–2017 ⁽³⁾.
4. UZNAJĄ, że sport może się przyczynić do realizacji nadrzędnych priorytetów unijnych programów w zakresie bezpieczeństwa, gospodarki i spraw społecznych, a w szczególności strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.
5. UZNAJĄ, że sport odgrywa pozytywną rolę we współpracy międzysektorowej na poziomie UE i w związku z tym przyczynia się do zrównoważonego rozwoju i do właściwego radzenia sobie z ogólnymi wyzwaniami społeczno-gospodarczymi i w zakresie bezpieczeństwa, przed jakimi stoi UE, w tym z migracją, wykluczeniem społecznym, radykalizacją, które mogą prowadzić do brutalnego ekstremizmu, z bezrobociem oraz wyzwaniami w zakresie niezдоровych stylów życia i otyłości.
6. UZNAJĄ potrzebę właściwej współpracy z zainteresowanymi podmiotami z sektora sportu, m.in. w formie zorganizowanego dialogu ⁽⁴⁾.
7. PRZYJMUJĄ DO WIADOMOŚCI wyniki badania Eurobarometr na temat sportu i aktywności fizycznej, opublikowane w 2014 r., uznając ogromne różnice między państwami członkowskimi, w tym w odniesieniu do wyników na temat wolontariatu i siedzącego trybu życia, a także przyjmują do wiadomości statystyki Eurostatu dotyczące kluczowych danych ekonomicznych i społecznych w zakresie sportu.
8. UZNAJĄ potrzebę współpracy z państwami trzecimi, w szczególności z krajami kandydującymi i potencjalnymi krajami kandydującymi do UE, w celu promowania europejskich wartości poprzez dyplomację sportową, oraz z organizacjami międzynarodowymi właściwymi w dziedzinie sportu, w tym z Radą Europy, WADA i Światową Organizacją Zdrowia.
9. W ZWIĄZKU Z TYM UZGADNIAJĄ:
 - że należy nadal rozwijać ramy europejskiej współpracy w dziedzinie sportu poprzez ustanowienie trzeciego planu prac UE w tej dziedzinie wskazującego państwom członkowskim i Komisji stosowne działania,
 - konkretny harmonogram realizacji tego planu prac, a mianowicie okres od 1 lipca 2017 r. do 31 grudnia 2020 r.,
 - że działania na szczeblu UE w dziedzinie sportu powinny koncentrować się na priorytetowych tematach, kluczowych zagadnieniach, wynikach prac, a także na metodach pracy i strukturach roboczych wymienionych w tym planie prac i określonych w załączniku I.

II. DALSZE ROZWIJANIE EUROPEJSKIEGO WYMIARU SPORTU POPRZEZ USTANOWIENIE PLANU PRAC UE

10. UWAŻAJĄ, że ten plan prac UE w dziedzinie sportu powinien się opierać na następujących przewodnich celach:
 - zapewnienie, poprzez współpracę międzysektorową, informacji innym sektorom polityki UE na temat tego, jaki wkład sport może wnieść w realizację wyzwań politycznych, przed którymi stoi UE,

⁽¹⁾ Dz.U. C 162 z 1.6.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 12.

⁽³⁾ Dok. 5516/17 + ADD 1.

⁽⁴⁾ Rezolucja Rady z dnia 18 listopada 2010 r., w której Rada postanowiła regularnie, zwykle przy okazji swoich posiedzeń, organizować nieformalne spotkania głównych przedstawicieli organów publicznych UE i ruchu sportowego, by umożliwić im wymianę poglądów na zagadnienia dotyczące sportu w UE (Dz.U. C 322 z 27.11.2010, s. 1).

- dalsze wzmocnienie bazy dowodowej w przypadku sportu,
 - sprzyjanie temu, by państwa członkowskie i Komisja – i gdzie stosowne również ruch sportowy i inne właściwe podmioty – stosowały kooperacyjne, uzgodnione podejście zakładające wytworzenie w dłuższym okresie na szczeblu UE wartości dodanej w dziedzinie sportu,
 - odpowiadanie na wyzwania transnarodowe, z zastosowaniem skoordynowanego podejścia UE,
 - uwzględnianie szczególnego charakteru sportu,
 - przyczynianie się do realizacji nadrzędnych priorytetów programu polityki gospodarczej i społecznej UE, a także zrównoważonego rozwoju, aby dać impuls dla tworzenia miejsc pracy, wzrostu i inwestycji, a także pomóc w przygotowaniach na okres po 2020 r. ⁽¹⁾,
 - propagowanie równości płci,
 - uwzględnianie powiązań między edukacją a sportem, w tym kwestii dwutorowej kariery sportowców,
 - korzystanie z osiągnięć pierwszych dwóch planów prac UE w dziedzinie sportu,
 - uzupełnianie i wzmacnianie wpływu działań podejmowanych w ramach programu *Erasmus+* w dziedzinie sportu,
 - przyczynianie się do rozwoju sportu masowego w UE.
11. **PODKREŚLAJĄ**, że plan prac UE powinien stanowić elastyczne ramy i instrument, tak by na czas można było reagować na rozwój wydarzeń w dziedzinie sportu i uwzględniać priorytety przyszłych prezydencji.
12. **POSTANAWIAJĄ**, że w okresie objętym tym planem prac państwa członkowskie i Komisja powinny priorytetowo traktować tematy i kluczowe zagadnienia przedstawione poniżej. Każde z państw sprawujących prezydencję może je uzupełniać w świetle ewentualnych nowych wydarzeń:
- 1) uczciwość w sporcie, zwłaszcza propagowanie dobrego zarządzania, w tym ochrona nieletnich, szczególny charakter sportu, zwalczanie korupcji i ustawiania wyników zawodów sportowych oraz zwalczanie dopingu;
 - 2) gospodarczy wymiar sportu, w szczególności innowacje w sporcie oraz sport i jednolity rynek treści cyfrowych;
 - 3) sport i społeczeństwo, w szczególności włączenie społeczne, rola trenerów, edukacja w sporcie i poprzez sport, sport i zdrowie, sport i środowisko, sport i media oraz dyplomacja sportowa.

Szczegóły związane z realizacją powyższych kluczowych zagadnień znajdują się w załączniku I.

13. **USTALAJĄ**, że:

- plan prac UE może zostać zmieniony przez Radę oraz przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w świetle uzyskanych rezultatów i rozwoju polityki na szczeblu UE,
- w pierwszej połowie 2019 r. zorganizowana zostanie śródkresowa ocena planu prac UE.

III. METODY PRACY I STRUKTURY ROBOCZE

14. **UZNAJĄ**, że by wdrożyć plan prac, państwa członkowskie powinny dalej blisko współpracować między sobą, a także z Komisją. Uznają również, że należy ściśle zaangażować w tę współpracę ruch sportowy i stosowne właściwe organizacje szczebla krajowego, europejskiego i międzynarodowego, np. Radę Europy, WADA i Światową Organizację Zdrowia.

15. **SĄ ZDANIA**, że:

w celu prowadzenia działań wynikających z osiągnięć pierwszych dwóch planów prac UE i wypracowania nowych wyników prac należy ustanowić właściwe struktury robocze i metody pracy zgodnie z priorytetowymi tematami i kluczowymi zagadnieniami określonymi powyżej w pkt 12.

⁽¹⁾ Dziesięć wytycznych politycznych Komisji Junckera
https://ec.europa.eu/commission/publications/president-junckers-political-guidelines_pl.

W stosownych przypadkach Komisja powinna organizować spotkania grup ekspertów i klastrów tematycznych dotyczące obszarów polityki, którymi między innymi intensywnie zajmowano się w ramach poprzednich i obecnych planów prac na rzecz sportu.

Posiedzenia mogą być organizowane z inicjatywy jednego lub kilku państw członkowskich i dotyczyć tematów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (grupy zainteresowanych państw członkowskich). Spotkania te będą dotyczyć, między innymi, działań w zakresie partnerskiego uczenia się wśród uczestniczących państw członkowskich.

Inne struktury i metody pracy mogą obejmować konferencje i seminaria prezydencji, nieformalne posiedzenia ministrów i dyrektorów ds. sportu, analizy, konferencje i seminaria Komisji.

Kluczowe zasady dotyczące różnych metod pracy są określone w załączniku II.

W drugiej połowie 2020 roku Rada oceni realizację tego planu prac UE, opierając się na sprawozdaniu, które Komisja opracuje w pierwszej połowie 2020 r.

IV. DALSZE DZIAŁANIA

16. ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

- współpracowały z Komisją na rzecz skutecznego wdrożenia niniejszego planu prac UE, stosując metody pracy i struktury robocze określone w niniejszej rezolucji,
- respektując zasadę pomocniczości oraz autonomię struktur zarządzania sportem, należycie uwzględniały niniejszy plan prac UE podczas opracowywania polityki krajowej,
- regularnie informowały zainteresowane podmioty z sektora sportu o postępach w realizacji planu prac UE, a w stosownych przypadkach konsultowały się z tymi podmiotami, by w ten sposób nadać odpowiednią wagę prowadzonym działaniom i je wyeksponować,
- rozpowszechniały, w stosownych przypadkach, w państwach członkowskich i na odpowiednich szczeblach, wyniki osiągnięte w ramach tego i poprzednich planów prac UE w dziedzinie sportu,
- organizowały spotkania na tematy będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (grupy zainteresowanych państw członkowskich),
- we współpracy z Komisją wszczynały i prowadziły partnerskie uczenie się.

17. ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW SPRAWUJĄCYCH PREZYDENCJĘ W RADZIE, BY:

- uwzględniały, także w ramach trzech prezydencji, priorytetowe tematy niniejszego planu prac UE podczas opracowywania swoich programów oraz wykorzystywały uzyskane wcześniej rezultaty,
- informowały państwa członkowskie na temat bieżących lub planowanych prac w ramach innych składów Rady, które to prace mają wpływ na sport,
- pod koniec okresu, którego dotyczy niniejsza rezolucja, zaproponowały w stosownym przypadku – na podstawie sprawozdania opracowanego przez Komisję – nowy projekt planu prac UE na kolejny okres,
- rozważyły dokonanie oceny usystematyzowanego dialogu z ruchem sportowym⁽¹⁾.

18. ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI, BY:

- współpracowała z państwami członkowskimi w realizacji niniejszego planu prac, zwłaszcza w zakresie wyników prac nakreślonych w załączniku I,
- informowała państwa członkowskie o trwających lub planowanych inicjatywach w innych dziedzinach polityki UE mających wpływ na sport oraz o odnośnych wydarzeniach w Komisji,
- informowała Grupę Roboczą ds. Sportu o mandatach grup ekspertów,
- wspierała państwa członkowskie i inne odpowiednie podmioty w ich działaniach w zakresie tematów i kluczowych zagadnień określonych w niniejszej rezolucji, zwłaszcza poprzez:
 - analizowanie możliwości zadbania o udział państw członkowskich i ekspertów, a także zachęcanie do uczestnictwa w grupach ekspertów, o których mowa w załączniku I, przedstawicieli ruchu sportowego i – w stosownych przypadkach – inne podmioty, co ma zapewnić wysoki i spójny poziom reprezentatywności i wiedzy fachowej,

⁽¹⁾ W tym rezolucję Rady z 18 listopada 2010 r. w sprawie usystematyzowanego dialogu.

- ustanowienie grup ekspertów w następujących obszarach:
 - uczciwość,
 - sytuacja w zakresie umiejętności i zasobów ludzkich w sporcie,
 - ustanawianie innych form wsparcia na rzecz wymiany dobrych praktyk i partnerskiego uczenia się oraz poszerzania wiedzy (np. analizy),
 - zapewnianie niezbędnego wkładu ekspertów w zakresie kwestii związanych z dopingiem, w szczególności zgodności z prawem UE wszelkich kolejnych zmian w kodeksie antydopingowym WADA,
 - udzielanie wsparcia logistycznego i technicznego dla gromadzenia i rozpowszechniania odpowiednich dokumentów i informacji na temat polityki sportowej UE,
 - organizowanie spotkań poszczególnych klastrów tematycznych w obszarach polityki, którymi intensywnie zajmowano się w ramach poprzednich i obecnych planów prac na rzecz sportu. Celem takich spotkań jest omówienie istotnych dla polityki wyników projektów finansowanych przez UE i mających korzystny wpływ na sport oraz ułatwianie wymiany dobrych praktyk i informacji dotyczących konkretnych tematów, podsumowywanie osiągniętych postępów oraz identyfikowanie przypadków, w których konieczne są dalsze działania, w szczególności w obszarach określonych w załączniku I. Tego typu posiedzenia powinny być organizowane co najmniej raz w roku,
 - zapewniała działania następcze dotyczące prac przeprowadzonych uprzednio przez grupy wysokiego szczebla utworzone przez Komisję i zajmujące się sportem masowym oraz sportem i dyplomacją,
 - zapewniała działania następcze dotyczące zaleceń sporządzanych przez poprzednią grupę ekspercką ds. dobrego zarządzania i zapewniała ciągłość w zakresie aktualnych kwestii dotyczących walki z ustawianiem meczów,
 - wspierała uznawanie umiejętności i kompetencji w dziedzinie sportu,
 - ułatwiała usystematyzowany dialog na temat sportu, w tym organizowała co roku unijne Forum Sportu, gromadzące wszystkie najważniejsze podmioty reprezentujące ruch sportowy różnego szczebla,
 - przygotowywała doroczny Europejski Tydzień Sportu i propagowała go w ciągu roku jako narzędzie promowania sportu i aktywności fizycznej zgodnie z priorytetami niniejszego planu prac,
 - wspierała tematy priorytetowe i odpowiadające im kluczowe zagadnienia ustanowione w niniejszym planie prac, korzystając z programu Erasmus+ i innych właściwych programów unijnych, jak też europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych,
 - przyjęła, w pierwszej połowie 2020 r. – na podstawie dobrowolnego wkładu państw członkowskich – sprawozdanie z realizacji i oddziaływania niniejszego planu prac. Sprawozdanie to posłuży za podstawę do przygotowania ewentualnego kolejnego planu prac UE w drugiej połowie 2020 r.,
 - w stosownych przypadkach, udostępniała opinii publicznej wyniki prac uzyskanych w ramach struktur roboczych tego i poprzednich planów prac UE w dziedzinie sportu.
-

Kluczowe zagadnienia (pkt 12), oczekiwane wyniki prac i odpowiadające im struktury robocze

Kluczowe zagadnienie	Metoda pracy/Zadania	Wyniki prac i termin	Kierujący
Priorytet 1: Uczciwość w sporcie			
Walka z dopingiem	<p><i>Rada i organy przygotowawcze</i></p> <p>Wkład ekspertów w kwestie antydopingowe zostanie przygotowany podczas posiedzeń ekspertów i omówiony na posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Sportu, w szczególności kwestie zgodności z prawem UE i zbliżającego się przeglądu kodeksu antydopingowego WADA</p> <p>Przygotowanie stanowiska UE i jej państw członkowskich na posiedzenia komitetu CAHAMA i WADA, przy wsparciu – w razie konieczności – podczas posiedzeń ekspertów</p>	<p>2017–2019</p> <p>— wkład UE</p> <p>2017–2020</p> <p>— stanowisko UE</p>	<p><i>Komisja i prezydencja</i></p> <p><i>Komisja i prezydencja</i></p>
	<p><i>Seminarium</i></p> <p>Sposoby zapobieżenia stosowaniu dopingu przez młodych ludzi w życiu zawodowym i w sporcie masowym</p>	<p><i>druga połowa 2017 r.</i></p> <p>— sprawozdanie</p> <p>— wymiana najlepszych praktyk</p>	<p><i>prezydencja</i></p>
	Dobre zarządzanie	<p><i>Grupa ekspertów</i></p> <p>Uczciwość</p> <p>Stosowanie uznanych międzynarodowych norm w zakresie dobrego zarządzania i walki z korupcją oraz – w szczególności – stosowanie w sporcie inicjatyw spoza sportu</p> <p>Ustawianie wyników zawodów sportowych</p>	<p>2018–2020</p> <p>— wymiana najlepszych praktyk</p> <p>— sprawozdanie</p>
<p><i>Rada i organy przygotowawcze</i></p> <p>Zalecenia w sprawie ewentualnych przyszłych działań na szczeblu UE przeciwko korupcji w sporcie</p>		<p><i>druga połowa 2019 r.</i></p> <p>— (ewent.) konkluzje Rady</p>	<p><i>prezydencja</i></p>

Kluczowe zagadnienie	Metoda pracy/Zadania	Wyniki prac i termin	Kierujący
Ochrona nieletnich	<p><i>Analiza</i> Częstość występowania w sporcie przemocy wobec dzieci</p> <p><i>Seminarium</i> Działania podjęte w następstwie zaleceń w sprawie ochrony młodych sportowców i poszanowania praw dziecka w sporcie ⁽¹⁾</p> <p><i>Rada i organy przygotowawcze</i> Ochrona zdrowia i uczciwości nieletnich w sporcie masowym i sporcie elitarnym</p>	<p><i>pierwsza połowa 2019 r.</i> — sprawozdanie</p> <p><i>druga połowa 2019 r.</i> — wymiana dobrych praktyk — sprawozdanie</p> <p><i>druga połowa 2019 r.</i> — (ewent.) konkluzje Rady</p>	<p><i>Komisja</i></p> <p><i>prezydencja</i></p> <p><i>prezydencja</i></p>
Specyfika sportu	<p><i>Grupa zainteresowanych państw członkowskich</i> Prawo UE w odniesieniu do sportu i organizacji sportowych</p> <p><i>Seminarium</i> Specyfika sportu w UE</p>	<p><i>pierwsza połowa 2019 r.</i> — (ewent.) zalecenia/stan prac</p> <p><i>druga połowa 2019 r.</i> — wymiana poglądów — sprawozdanie</p>	<p><i>SE, FR, ES, NL</i></p> <p><i>Komisja</i></p>
Priorytet 2: Gospodarczy wymiar sportu			
Innowacje w sporcie	<p><i>Spotkanie klastrów tematycznych</i> Korzyści gospodarcze dla sportu wynikające z rachunków satelitarnych sportu (SSA). Praktyczne wykorzystanie rachunków satelitarnych sportu przez decydentów w dziedzinie sportu</p> <p><i>Rada i organy przygotowawcze</i> Informowanie o gospodarczym wymiarze sportu, w szczególności w odniesieniu do strategii „Europa 2020”, ze szczególnym uwzględnieniem korzyści gospodarczych wynikających ze sportu i innowacji</p> <p><i>Konferencja</i> Informowanie o gospodarczym wymiarze sportu, w szczególności w odniesieniu do strategii „Europa 2020”, ze szczególnym uwzględnieniem korzyści gospodarczych wynikających ze sportu i innowacji</p>	<p><i>pierwsza połowa 2018 r.</i> — wymiana najlepszych praktyk</p> <p><i>druga połowa 2018 r.</i> — (ewent.) konkluzje Rady</p> <p><i>druga połowa 2018 r.</i> — wymiana najlepszych praktyk — sprawozdanie</p>	<p><i>Komisja</i></p> <p><i>prezydencja</i></p> <p><i>prezydencja</i></p>

Kluczowe zagadnienie	Metoda pracy/Zadania	Wyniki prac i termin	Kierujący
Sport a jednolity rynek cyfrowy	Seminarium Korzyści i wyzwania związane z jednolitym rynkiem cyfrowym z myślą o lepszym finansowaniu i komercjalizacji sportu	pierwsza połowa 2019 r. — sprawozdanie	prezydencja

Priorytet 3: Sport i społeczeństwo

Sport a media	Konferencja Rola i wpływ mediów w sporcie	pierwsza połowa 2020 r. — sprawozdanie i wymiana najlepszych praktyk	prezydencja
	Rada i organy przygotowawcze Rola i wpływ mediów w sporcie	— (ewent.) konkluzje Rady	prezydencja
Rola trenerów	Rada i organy przygotowawcze Rola trenerów w społeczeństwie	druga połowa 2017 r. — (ewent.) konkluzje Rady	prezydencja
	Konferencja Rola, status i odpowiedzialność trenerów w społeczeństwie	druga połowa 2017 r. — sprawozdanie — wymiana najlepszych praktyk	prezydencja
Edukacja w sporcie i poprzez sport	Konferencja Aktywność fizyczna, sport i dwutorowa kariera sportowców ze szczególnym uwzględnieniem szkolnictwa wyższego i edukacji	druga połowa 2017 r. — sprawozdanie — wymiana najlepszych praktyk	prezydencja
	Grupa ekspertów Rozwój umiejętności i zasobów ludzkich poprzez sport	2018–2020 — wytyczne	Komisja
	Seminarium Kwalifikacje sportowe i kompetencje trenerów	pierwsza połowa 2020 r. — sprawozdanie	prezydencja

Kluczowe zagadnienie	Metoda pracy/Zadania	Wyniki prac i termin	Kierujący
Włączenie społeczne	Rada i organy przygotowawcze Propagowanie europejskich wartości poprzez sport	pierwsza połowa 2018 r. — (ewent.) konkluzje Rady	prezydencja
	Konferencja Sport masowy jako narzędzie integracji i pomost między tradycją a innowacją	pierwsza połowa 2018 r. — sprawozdanie	prezydencja
	Analiza Dostępność sportu w przypadku osób niepełnosprawnych	druga połowa 2018 r. — sprawozdanie	Komisja
	Rada i organy przygotowawcze Dostępność sportu w przypadku osób niepełnosprawnych	pierwsza połowa 2019 r. — (ewent.) konkluzje Rady	prezydencja
	Konferencja Korzyści płynące z uprawiania sportu zorganizowanego w przypadku osób o mniejszych możliwościach	pierwsza połowa 2019 r. — podręcznik gromadzący najlepsze praktyki/przykłady	prezydencja
	Spotkanie klastrów tematycznych Propagowanie aktywności fizycznej sprzyjającej zdrowiu	druga połowa 2017 r. — wymiana najlepszych praktyk	Komisja
Sport i zdrowie	Seminarium Sport i aktywność fizyczna w miejscu pracy	druga połowa 2018 r. — sprawozdanie	prezydencja
Sport i środowisko	Grupa zainteresowanych państw członkowskich Rozwój obszarów miejskich, sport na wolnym powietrzu, zrównoważenie środowiskowe w kontekście dużych imprez sportowych, racjonalne ekologicznie i energooszczędne obiekty sportowe	2019–2020 — wymiana wiedzy i najlepszych praktyk — sprawozdanie	FR, DE, PT

Kluczowe zagadnienie	Metoda pracy/Zadania	Wyniki prac i termin	Kierujący
Dyplomacja sportowa	<p><i>Analiza</i></p> <p><i>Sport na rzecz stosunków zewnętrznych UE</i></p>	<p><i>druga połowa 2017 r.</i></p> <p>— zalecenia na podstawie studiów przypadku i dobrych praktyk</p>	<p><i>Komisja</i></p>
	<p><i>Seminarium</i></p> <p>Działania następcze grupy wysokiego szczebla Komisji dotyczące konkluzji Rady oraz seminarium na temat dyplomacji sportowej z listopada 2016 r.</p>	<p><i>druga połowa 2017 r.</i></p> <p>— strategia na przyszłość</p>	<p><i>Komisja</i></p>

(¹) Grupa ekspertów ds. dobrego zarządzania; „Wyzwania, przed którymi należy chronić dzieci w sporcie”, zalecenia w sprawie ochrony młodych sportowców i poszanowania praw dziecka w sporcie, czerwiec 2016 r., s. 12.

ZAŁĄCZNIK II

Zasady odnoszące się do metod pracy, struktur i składania sprawozdań

- Udział państw członkowskich w pracach grup ekspertów, posiedzeniach klastrow tematycznych i grup zainteresowanych państw członkowskich jest dobrowolny i otwarty dla wszystkich państw członkowskich.
- Komisja zapewni najbardziej optymalny i efektywny udział ekspertów z różnych dziedzin, w tym z administracji publicznej i zainteresowanych podmiotów z sektora sportu.
- Szczegółowe zasady dotyczące członkostwa i procedur roboczych grup ekspertów Komisji są objęte decyzją Komisji z dnia 30 maja 2016 r. ⁽¹⁾.
- Grupy zainteresowanych państw członkowskich mogą określać swoje własne metody pracy i struktury robocze, w zależności od konkretnych potrzeb i pożądaných rezultatów. W stosownych przypadkach Komisja jest włączana do prac tych grup.
- Komisja będzie składać Grupie Roboczej ds. Sportu sprawozdania z postępów prac w odpowiednich grupach ekspertów i posiedzeniach klastrow tematycznych oraz przedstawiać ich wyniki. Grupy zainteresowanych państw członkowskich wyznaczą przedstawiciela do tych celów.
- W stosownym przypadku Grupa Robocza Rady ds. Sportu udzieli dalszych wskazówek, aby zagwarantować pożądane wyniki i dotrzymanie harmonogramu.
- Porządki obrad i protokoły posiedzeń wszystkich grup będą udostępniane wszystkim państwom członkowskim, niezależnie od stopnia ich zaangażowania w daną dziedzinę. Wyniki prac grup będą publikowane i rozpowszechniane na szczeblu unijnym i krajowym.
- Wyniki uzyskane dzięki różnym metodom pracy zostaną włączone do sprawozdania Komisji z realizacji planu prac.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2016) 3301 final z dnia 30 maja 2016 r. ustanawiająca zasady przekrojowe dotyczące tworzenia i funkcjonowania grup ekspertów Komisji.

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 22 maja 2017 r.

w sprawie europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie i uchylające zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie

(2017/C 189/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 165 i 166,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwalifikacje służą do wielu celów. Sygnalizują one pracodawcom, co dana osoba zasadniczo wie i potrafi wykonać („efekty uczenia się”). Mogą stanowić warunek wstępny uzyskania dostępu do niektórych zawodów regulowanych. Pomagają one organom ds. kształcenia i szkolenia oraz organizatorom kształcenia i szkolenia określić poziom i zakres uczenia się odbytego przez daną osobę. Są również istotne dla osób indywidualnych jako wyraz ich osobistych osiągnięć. Kwalifikacje odgrywają zatem ważną rolę w zwiększaniu szansy zatrudnienia oraz ułatwianiu mobilności i dostępu do dalszej edukacji.
- (2) Kwalifikacje są formalnym rezultatem procesu oceny i walidacji prowadzonego przez właściwy organ i zazwyczaj przyjmują formę dokumentów, takich jak świadectwa lub dyplomy. Stwierdzają one, że dana osoba osiągnęła efekty uczenia się zgodne z określonymi standardami. Te efekty uczenia się można osiągnąć na różne sposoby, poprzez edukację formalną, pozaformalną lub uczenie się nieformalne, w kontekście krajowym bądź międzynarodowym. Informacje dotyczące efektów uczenia się powinny być łatwo dostępne i przejrzyste.
- (3) W zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie⁽¹⁾ określono wspólne ramy odniesienia obejmujące osiem poziomów kwalifikacji, przedstawionych jako efekty uczenia się według rosnącego stopnia zaawansowania. Służą one jako instrument przełożenia między różnymi systemami kwalifikacji i ich poziomami. Celem europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (ERK) jest poprawa przejrzystości, porównywalności i możliwości przenoszenia kwalifikacji.
- (4) W szerszej perspektywie zalecenie to ma przyczynić się do unowocześnienia systemów kształcenia i szkolenia oraz zwiększyć szanse zatrudnienia, mobilność i integrację społeczną pracowników i osób uczących się. Ponadto zalecenie ma na celu lepsze powiązanie uczenia się formalnego, pozaformalnego i nieformalnego oraz wspieranie walidacji efektów uczenia się uzyskanych na różne sposoby.
- (5) Państwa członkowskie opracowały lub opracowują krajowe ramy kwalifikacji oparte na efektach uczenia się i odnoszą je do europejskich ram kwalifikacji przez proces „odnoszenia”. Charakterystyki poziomów ERK i efektów uczenia się przyczyniają się do większej przejrzystości i porównywalności kwalifikacji pomiędzy różnymi systemami krajowymi. Przyczyniają się również do ogólnego przesunięcia akcentu w ramach kształcenia i szkolenia na efekty uczenia się. Odnoszenie do ERK powinno odbywać się poprzez krajowe ramy kwalifikacji lub, gdy takie ramy nie istnieją, krajowe systemy kwalifikacji (zwane dalej „krajowymi ramami lub systemami kwalifikacji”).

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

- (6) Kwalifikacje są bardziej przejrzyste i porównywalne, jeżeli są przedstawione w dokumentach, które zawierają odniesienie do odpowiedniego poziomu ERK oraz opis osiągniętych efektów uczenia się.
- (7) Należy włączyć we wdrażanie ERK na poziomie Unii i na poziomie krajowym szeroki krąg zainteresowanych stron, aby zapewnić tym ramom szerokie poparcie. Do kluczowych zainteresowanych stron należą wszyscy uczący się, organizatorzy kształcenia i szkolenia, organy ds. kwalifikacji, organy ds. zapewniania jakości, pracodawcy, związki zawodowe, izby handlowe, przemysłowe i rzemieślnicze, podmioty zaangażowane w proces uznawania kwalifikacji akademickich i zawodowych, służby zatrudnienia i służby odpowiedzialne za integrację migrantów.
- (8) W swoim sprawozdaniu dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 2013 r. dotyczącym oceny europejskich ram kwalifikacji Komisja stwierdziła, że są one powszechnie akceptowane jako punkt odniesienia dla opracowywania krajowych ram kwalifikacji, wdrażania podejścia ukierunkowanego na efekty uczenia się oraz zwiększania przejrzystości i uznawania umiejętności i kompetencji. W sprawozdaniu tym podkreślono, że UE powinna umożliwić osobom uczącym się i pracownikom lepsze prezentowanie swoich umiejętności i kompetencji, bez względu na to, gdzie je zdobyli.
- (9) W sprawozdaniu tym Komisja stwierdziła ponadto, że grupa doradcza ds. ERK zapewnia skuteczne wytyczne dotyczące krajowych procesów odnoszenia oraz buduje zaufanie i zrozumienie wśród państw uczestniczących. Zaobserwowała również, że skuteczność krajowych struktur koordynacyjnych ds. europejskich ram kwalifikacji w znacznym stopniu zależy od tego, jak blisko są one powiązane z zarządzaniem procesem odnoszenia na poziomie krajowym.
- (10) Ze względu na pozytywną ocenę grupy doradczej ds. ERK jej rola w konsekwentnym, spójnym, przejrzystym i skoordynowanym wdrażaniu niniejszego zalecenia ma kluczowe znaczenie.
- (11) Przejrzystość oraz uznawanie umiejętności i kwalifikacji to jeden z nowych priorytetów określonych we wspólnym sprawozdaniu Rady i Komisji z 2015 r. z wdrażania strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020). W sprawozdaniu tym podkreślono, że należy w dalszym ciągu rozwijać ERK, aby zwiększyć przejrzystość i porównywalność kwalifikacji. Jeśli chodzi o nowo przybyłych migrantów, w sprawozdaniu podkreśla się ponadto, że istniejące instrumenty przejrzystości mogłyby również ułatwić zrozumienie w UE kwalifikacji zagranicznych i vice versa.
- (12) ERK i odniesione do nich krajowe ramy lub systemy kwalifikacji mogą wspierać istniejące praktyki uznawania, ponieważ zwiększają zaufanie, zrozumienie i porównywalność kwalifikacji. Może to ułatwić proces uznawania do celów uczenia się i pracy. Nadrzędne ramy kwalifikacji, takie jak ERK, mogłyby służyć jako narzędzie informacyjne do celów praktyk uznawania, o których mowa w zaleceniu dotyczącym stosowania ram kwalifikacji w uznawaniu kwalifikacji zagranicznych, przyjętym na mocy Konwencji o uznaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wyższego wykształcenia w Regionie Europejskim.
- (13) Krajowe ramy i systemy kwalifikacji z czasem ulegają zmianie, zatem odniesienia do europejskich ram kwalifikacji powinny być poddawane przeglądowi i w odpowiednich przypadkach aktualizowane.
- (14) Zaufanie do jakości i poziomu kwalifikacji będących elementem krajowych ram lub systemów kwalifikacji odniesionych do ERK (zwanymi dalej „kwalifikacjami odniesionymi do poziomu ERK”) jest niezbędne, by wspierać mobilność osób uczących się i pracowników w obrębie granic sektorowych i geograficznych oraz pomiędzy nimi. Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie zawierało wspólne zasady zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym oraz w kształceniu i szkoleniu zawodowym. Respektowały one odpowiedzialność państw członkowskich za rozwiązania dotyczące zapewniania jakości mające zastosowanie do kwalifikacji krajowych, zgodnie z zasadą pomocniczości. Podstawę takich wspólnych zasad stanowią normy i wytyczne dotyczące zapewniania jakości w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego oraz europejskie ramy odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym.
- (15) Można by się zastanowić nad możliwością stworzenia rejestru – poza obszarem szkolnictwa wyższego – dla podmiotów monitorujących systemy zapewniania jakości w odniesieniu do kwalifikacji.
- (16) Systemy punktów i osiągnięć mogą pomóc jednostkom w osiąganiu postępów poprzez uelastycznienie ścieżek uczenia się, jak i transfer między różnymi poziomami i rodzajami kształcenia i szkolenia oraz pomiędzy krajami, gdyż umożliwiają uczącym się gromadzenie i przenoszenie różnorodnych efektów uczenia się uzyskanych w różnych kontekstach uczenia się, w tym za pomocą e-uczenia się oraz uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Podejście ukierunkowane na efekty uczenia się może także ułatwić opracowywanie, wdrożenie i ocenę pełnych kwalifikacji lub części kwalifikacji.

- (17) Systemy punktów i osiągnięć, zarówno na poziomie krajowym, jak i europejskim, funkcjonują w kontekstach instytucjonalnych, takich jak szkolnictwo wyższe lub kształcenie i szkolenie zawodowe. Na poziomie europejskim stworzono europejski system transferu i akumulacji punktów w szkolnictwie wyższym w ramach europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego. Na potrzeby kształcenia i szkolenia zawodowego rozwijany jest europejski system transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym zgodnie z zaleceniem Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) ⁽¹⁾. W stosownych przypadkach powiązania między krajowymi ramami kwalifikacji a systemami punktów i osiągnięć mogłyby być promowane.
- (18) Chociaż dorobek prawny Unii w dziedzinie legalnej migracji i azylu przewiduje równe traktowanie z obywatelami danego państwa w zakresie uznawania kwalifikacji, a nawet ułatwienia dla beneficjentów ochrony międzynarodowej, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE ⁽²⁾, wśród obywateli państw trzecich z wykształceniem wyższym nadal odnotowuje się wysoki odsetek zatrudnionych poniżej kwalifikacji oraz niedostateczne zatrudnienie. Współpraca między Unią a państwami trzecimi w zakresie przejrzystości kwalifikacji może sprzyjać integracji migrantów na unijnych rynkach pracy. Ze względu na rosnące przepływy migracyjne w kierunku Unii i z Unii niezbędne jest lepsze zrozumienie i sprawiedliwe uznawanie kwalifikacji przyznanych poza Unią.
- (19) Główne cechy ERK, a mianowicie podejście ukierunkowane na efekty uczenia się, określenie charakterystyk poziomów oraz ustanowienie kryteriów odnoszenia opracowanych przez grupę doradczą ds. ERK, stanowią źródło inspiracji dla opracowywania krajowych i regionalnych ram kwalifikacji na całym świecie. Coraz większa liczba państw trzecich i regionów dąży do ściślejszego powiązania swoich ram kwalifikacji z europejskimi ramami kwalifikacji.
- (20) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/36/WE ⁽³⁾ stanowi, że wspólne ramy kształcenia w odniesieniu do zawodów regulowanych mogą być określane w drodze aktów delegowanych Komisji jako wspólny zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji. Wspólne ramy szkolenia muszą opierać się na poziomach przewidzianych w ERK. Odniesienie do poziomów ERK nie może wpływać na dostęp do rynku pracy w przypadku kwalifikacji zawodowych, które zostały uznane zgodnie z dyrektywą 2005/36/WE.
- (21) Ramy kwalifikacji dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego zapewniają charakterystyki krótkiego cyklu (który może być powiązany z pierwszym cyklem lub stanowić jego część) oraz pierwszego, drugiego i trzeciego cyklu szkolnictwa wyższego. Każda charakterystyka cyklu opisuje osiągnięcia i umiejętności związane z kwalifikacjami przyznawanymi na koniec danego cyklu. ERK są zgodne z ramami kwalifikacji dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego i z ich charakterystykami cykli. Cykl krótki (który może być powiązany z pierwszym cyklem lub stanowić jego część) oraz cykl pierwszy, drugi i trzeci ram kwalifikacji dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego odpowiadają odpowiednio poziomom 5–8 ERK.
- (22) Decyzja nr 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ pomaga lepiej prezentować umiejętności, kompetencje i kwalifikacje.
- (23) Komisja opracowuje europejską klasyfikację umiejętności, kompetencji, kwalifikacji i zawodów (ESCO). Stosowana dobrowolnie mogłaby wspierać lepsze powiązanie między edukacją a zatrudnieniem. Dane opracowywane przez państwa członkowskie w kontekście ERK mogłyby posłużyć jako wkład do tej klasyfikacji.
- (24) Informacje dotyczące procesu odnoszenia krajowych ram lub systemów kwalifikacji do ERK oraz dotyczące kwalifikacji odniesionych do poziomu ERK powinny być łatwo dostępne. Do osiągnięcia tego celu przyczyniłoby się wykorzystywanie wspólnych struktur i formatów danych. Ułatwiłoby to także zrozumienie i wykorzystywanie opublikowanych informacji dotyczących kwalifikacji.
- (25) Na poziomie krajowym i unijnym powinna istnieć spójność, komplementarność i synergia między wdrażaniem europejskich ram kwalifikacji, krajowych ram lub systemów kwalifikacji oraz narzędzi przejrzystości i uznawania umiejętności, kompetencji i kwalifikacji, w tym narzędzi służących zapewnianiu jakości, gromadzeniu i przenoszeniu punktów i osiągnięć oraz narzędzi opracowanych w kontekście europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego dotyczących przejrzystości i uznawania umiejętności, kompetencji i kwalifikacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 8.7.2009, s. 11.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 9).

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

⁽⁴⁾ Decyzja nr 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass) (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 6).

- (26) Rozwijanie ERK powinno być w pełni spójne z istniejącą europejską współpracą w dziedzinie kształcenia i szkolenia na mocy strategicznych ram ET 2020 oraz na mocy przyszłych europejskich ram strategicznych w dziedzinie kształcenia i szkolenia.
- (27) Niniejsze zalecenie nie zastępuje ani nie definiuje krajowych ram lub systemów kwalifikacji. Europejskie ramy kwalifikacji nie opisują konkretnych kwalifikacji ani kompetencji poszczególnych osób; określone kwalifikacje należy odnieść do odpowiedniego poziomu ERK za pośrednictwem odpowiednich krajowych systemów kwalifikacji.
- (28) Niniejsze zalecenie konsoliduje ERK jako wspólne ramy odniesienia obejmujące osiem poziomów przedstawionych jako efekty uczenia się, służące jako instrument przełożenia między różnymi ramami lub systemami kwalifikacji i ich poziomami.
- (29) Z uwagi na niewiążący charakter niniejsze zalecenie odpowiada zasadzie pomocniczości i proporcjonalności, gdyż wspiera i uzupełnia działania państw członkowskich poprzez ułatwianie dalszej współpracy między nimi mającej na celu zwiększenie przejrzystości, porównywalności i możliwości przenoszenia kwalifikacji. Powinno ono zostać wdrożone zgodnie z krajowym prawem i krajową praktyką,

NINIEJSZYM ZALECA, BY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE ZGODNIE Z UWARUNKOWANIAM I KRAJOWYMI:

1. Stosowały ERK jako punkt odniesienia dla krajowych ram lub systemów kwalifikacji i jako narzędzie do porównywania wszystkich rodzajów i poziomów kwalifikacji w Unii stanowiących część krajowych ram lub systemów kwalifikacji, w szczególności poprzez odnoszenie swoich poziomów kwalifikacji do poziomów ERK określonych w załączniku II oraz poprzez korzystanie z kryteriów określonych w załączniku III.
2. Dokonywały przeglądu i w odpowiednich przypadkach aktualizowały odniesienie poziomów krajowych ram lub systemów kwalifikacji do poziomów ERK określonych w załączniku II, stosując kryteria określone w załączniku III, z należyтым uwzględnieniem kontekstu krajowego.
3. Dbały o to, by kwalifikacje odniesione do poziomu ERK były zgodne ze wspólnymi zasadami zapewniania jakości określonymi w załączniku IV, bez uszczerbku dla krajowych zasad zapewniania jakości mających zastosowanie do kwalifikacji krajowych.
4. W stosownych przypadkach promowały powiązania między systemami punktów i osiągnięć a krajowymi ramami lub systemami kwalifikacji, z uwzględnieniem wspólnych zasad dotyczących systemów punktów i osiągnięć określonych w załączniku V, bez uszczerbku dla krajowych decyzji (i) o wykorzystaniu systemów punktów i osiągnięć i (ii) odnoszeniu ich do krajowych ram lub systemów kwalifikacji. Te wspólne zasady nie będą prowadzić do automatycznego uznawania kwalifikacji.
5. W stosownych przypadkach podjęły środki, by wszystkie nowo wydawane przez właściwe organy dokumenty dotyczące kwalifikacji (np. świadectwa, dyplomy, suplementy świadectw, suplementy dyplomów) lub rejestry kwalifikacji zawierały jasne odniesienie do odpowiedniego poziomu europejskich ram kwalifikacji.
6. Udostępniały do wiadomości publicznej na poziomie krajowym i unijnym wyniki procesu odnoszenia oraz w miarę możliwości zapewniły dostępność i publikowanie informacji dotyczących kwalifikacji i odpowiadających im efektów uczenia się, z wykorzystaniem pól danych określonych w załączniku VI.
7. Zachęcały partnerów społecznych, publiczne służby zatrudnienia, organizatorów kształcenia i szkolenia, organy ds. zapewniania jakości oraz organy publiczne do stosowania europejskich ram kwalifikacji, aby wspierać porównywanie kwalifikacji i przejrzystość efektów uczenia się.
8. Zapewniły kontynuację i koordynację zadań realizowanych przez krajowe struktury koordynacyjne ds. europejskich ram kwalifikacji (krajowe struktury koordynacyjne ds. ERK). Główne zadania krajowych struktur koordynacyjnych ds. ERK polegają na wspieraniu organów krajowych w odnoszeniu krajowych ram lub systemów kwalifikacji do ERK i w przybliżaniu ERK jednostkom i organizacjom,

NINIEJSZYM ZALECA, ABY KOMISJA WE WSPÓŁPRACY Z PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI I ZAINTERESOWANYMI STRONAMI W RAMACH GRUPY DORADCZEJ DS. ERK:

9. Wspierała spójność dalszego wdrażania ERK w państwach członkowskich poprzez porównywanie i omawianie metodologii przypisywania poziomu kwalifikacjom w krajowych ramach lub systemach kwalifikacji, z należyтым uwzględnieniem kontekstów krajowych.
10. Z należyтым uwzględnieniem kontekstów krajowych wspierała opracowywanie metodologii opisywania, wykorzystywania i stosowania efektów uczenia się w celu zwiększenia przejrzystości, a także zrozumienia i porównywalności kwalifikacji.
11. Wspierała ustanawianie dobrowolnych procedur dotyczących przypisywania poziomu kwalifikacjom międzynarodowym za pośrednictwem krajowych ram lub systemów kwalifikacji oraz wymianę informacji i konsultowanie się przez państwa członkowskie w sprawie tych procedur w celu zapewnienia spójności.

12. Opracowała wytyczne dotyczące upowszechniania informacji o ERK, w szczególności co do tego, w jaki sposób prezentować poziomy ERK w nowo wydawanych świadectwach, dyplomach i suplementach lub rejestrach kwalifikacji, zgodnie z krajowymi systemami i uregulowaniami w zakresie świadectw i dyplomów.
13. Zbadała możliwości opracowania i stosowania kryteriów i procedur pozwalających – zgodnie z umowami międzynarodowymi – na porównywanie z ERK krajowych i regionalnych ram kwalifikacji państw trzecich.
14. Organizowała wzajemne uczenie się i wymianę najlepszych praktyk między państwami członkowskimi i w stosownych przypadkach ułatwiała wzajemne doradztwo na wniosek państw członkowskich,

NINIEJSZYM ZALECA, ABY KOMISJA:

15. Zapewniła, by wdrażanie niniejszego zalecenia było wspierane za pośrednictwem działań finansowanych z odpowiednich programów Unii.
16. Zapewniła skuteczne zarządzanie wdrażaniem ERK poprzez utrzymanie i pełne wspieranie grupy doradczej ds. ERK ustanowionej w 2009 r. i składającej się z przedstawicieli państw członkowskich i innych uczestniczących państw, partnerów społecznych oraz innych zainteresowanych stron. Grupa doradcza ds. ERK powinna zapewniać ogólną spójność oraz promować przejrzystość i zaufanie w procesie odnoszenia krajowych ram lub systemów kwalifikacji do ERK.
17. Przedstawiła sprawozdanie z postępów po przyjęciu niniejszego zalecenia, odpowiednio: w kontekście właściwych polityk kształcenia i szkolenia oraz zatrudnienia.
18. We współpracy z państwami członkowskimi i po konsultacjach z zainteresowanymi stronami poddała ocenie działania podjęte w odpowiedzi na niniejsze zalecenie i do 2022 r. przedstawiła Radzie sprawozdanie ze zdobytych doświadczeń i wniosków na przyszłość, w tym w razie potrzeby dotyczących możliwego przeglądu i rewizji niniejszego zalecenia.

Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie traci moc.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 maja 2017 r.

W imieniu Rady

E. BARTOLO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Definicje

Do celów niniejszego zalecenia stosuje się poniższe definicje:

- a) „kwalifikacja” oznacza formalny wynik procesu oceny i walidacji uzyskany wówczas, gdy właściwy organ stwierdza, że dana osoba osiągnęła efekty uczenia się zgodne z określonymi standardami;
- b) „krajowy system kwalifikacji” oznacza wszystkie aspekty działalności państw członkowskich związanej z uznawaniem uczenia się i inne mechanizmy łączące kształcenie i szkolenie z rynkiem pracy i społeczeństwem obywatelskim. Obejmuje on opracowanie i wdrażanie instytucjonalnych rozwiązań i procedur związanych z zapewnianiem jakości, oceną i przyznawaniem kwalifikacji. Krajowy system kwalifikacji może składać się z kilku podsystemów i może obejmować krajowe ramy kwalifikacji;
- c) „krajowe ramy kwalifikacji” oznaczają narzędzie służące do klasyfikowania kwalifikacji zgodnie z zestawem kryteriów dla każdego osiągniętego poziomu uczenia się, które ma na celu integrację i koordynację krajowych podsystemów kwalifikacji oraz poprawę przejrzystości, dostępności, rozwoju i jakości kwalifikacji w odniesieniu do rynku pracy i społeczeństwa obywatelskiego;
- d) „kwalifikacja międzynarodowa” oznacza kwalifikację nadaną przez ustanowiony na mocy prawa organ międzynarodowy (stowarzyszenie, organizację, sektor lub przedsiębiorstwo) lub przez organ krajowy działający w imieniu organu międzynarodowego, stosowaną w więcej niż jednym państwie i obejmującą efekty uczenia się oceniane według standardów ustanowionych przez organ międzynarodowy;
- e) „efekty uczenia się” oznaczają określenie tego, co uczący wie, rozumie i potrafi wykonać po ukończeniu procesu uczenia się, dokonywane w kategoriach wiedzy, umiejętności oraz odpowiedzialności i autonomii;
- f) „wiedza” oznacza efekt przyswajania informacji poprzez uczenie się. Wiedza jest zbiorem faktów, zasad, teorii i praktyk powiązanych z dziedziną pracy lub nauki. W kontekście ERK wiedzę opisuje się jako teoretyczną i/lub faktograficzną;
- g) „umiejętności” oznaczają zdolność do stosowania wiedzy i korzystania z *know-how* w celu wykonywania zadań i rozwiązywania problemów. W kontekście ERK umiejętności określa się jako poznawcze (obejmujące myślenie logiczne, intuicyjne i kreatywne) lub praktyczne (obejmujące sprawność manualną i korzystanie z metod, materiałów, narzędzi i instrumentów);
- h) „odpowiedzialność i autonomia” oznaczają zdolność osoby uczącej się do stosowania wiedzy i umiejętności w sposób autonomiczny i odpowiedzialny;
- i) „kompetencje” oznaczają udowodnioną zdolność stosowania – w pracy lub nauce oraz w rozwoju zawodowym i osobistym – wiedzy, umiejętności i zdolności osobistych, społecznych lub metodologicznych;
- j) „walidacja uczenia się pozaformalnego i nieformalnego” oznacza proces potwierdzania przez właściwy organ, że w wyniku uczenia się pozaformalnego i nieformalnego dana osoba uzyskała efekty uczenia się mierzone zgodnie z odpowiednimi standardami; składają się na nią następujące cztery oddzielne etapy: identyfikacja konkretnych doświadczeń danej osoby za pomocą rozmowy; dokumentacja służąca zaprezentowaniu doświadczeń danej osoby; formalna ocena tych doświadczeń oraz poświadczenie wyników oceny mogące skutkować częściową lub pełną kwalifikacją;
- k) „formalne uznanie efektów uczenia się” oznacza proces przyznania przez właściwy organ oficjalnego statusu uzyskanym efektom uczenia się do celów dalszej nauki lub zatrudnienia, odbywający się poprzez (i) nadanie kwalifikacji (świadectw, dyplomów lub tytułów), (ii) walidację uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, (iii) przyznanie równoważności, punktów i osiągnięć lub zwolnień;
- l) „punkt lub osiągnięcie” oznaczają potwierdzenie, że część kwalifikacji, będąca spójnym zestawem efektów uczenia się, została poddana ocenie i walidacji przez właściwy organ zgodnie z ustalonym standardem; punkt lub osiągnięcie są przyznawane przez właściwe organy, gdy dana osoba osiągnęła określone efekty uczenia się, co potwierdzają odpowiednie oceny; mogą być wyrażone wartością ilościową (np. punkty lub osiągnięcia) odzwierciedlającą szacowany nakład pracy, który zwykle jest potrzebny do osiągnięcia odpowiednich efektów uczenia się;

- m) „systemy punktów i osiągnięć” oznaczają narzędzie przejrzystości ułatwiające uznawanie punktów i osiągnięć. Systemy te mogą obejmować między innymi równoważność, wyłączenia, zestawy efektów/moduły, które mogą być gromadzone i przenoszone, autonomię organizatorów kształcenia i szkolenia, którzy mogą indywidualizować ścieżki uczenia się, oraz walidację uczenia się pozaformalnego i nieformalnego;
- n) „przenoszenie punktów i osiągnięć” oznacza proces pozwalający osobom, które zgromadziły punkty i osiągnięcia w jednym kontekście, na uzyskanie oceny wartości i uznania tych punktów i osiągnięć w innym kontekście.
-

Charakterystyki definiujące poziomy europejskich ram kwalifikacji (ERK)

Każdy z 8 poziomów jest zdefiniowany za pomocą zbioru charakterystyk efektów uczenia się odpowiadających kwalifikacjom na danym poziomie w dowolnym systemie kwalifikacji

	Wiedza	Umiejętności	Odpowiedzialność i autonomia
	W kontekście ERK wiedzę opisuje się jako teoretyczną lub faktograficzną	W kontekście ERK umiejętności opisuje się jako poznawcze (obejmujące myślenie logiczne, intuicyjne i kreatywne) oraz praktyczne (obejmujące sprawność manualną i korzystanie z metod, materiałów, narzędzi i instrumentów)	W kontekście ERK odpowiedzialność i autonomię opisuje się jako zdolność osoby uczącej się do stosowania wiedzy i umiejętności w sposób autonomiczny i odpowiedzialny
Poziom 1 Efekty uczenia się odpowiadające poziomowi 1:	podstawowa wiedza ogólna	podstawowe umiejętności potrzebne do realizacji prostych zadań	praca lub nauka pod bezpośrednim nadzorem w zorganizowanym kontekście
Poziom 2 Efekty uczenia się odpowiadające poziomowi 2:	podstawowa wiedza faktograficzna w danej dziedzinie pracy lub nauki	podstawowe umiejętności poznawcze i praktyczne potrzebne do korzystania z istotnych informacji w celu realizacji zadań i rozwiązywania rutynowych problemów przy użyciu prostych zasad i narzędzi	praca lub nauka pod nadzorem, o pewnym stopniu autonomii
Poziom 3 Efekty uczenia się odpowiadające poziomowi 3:	znajomość faktów, zasad, procesów i pojęć ogólnych w danej dziedzinie pracy lub nauki	zestaw umiejętności poznawczych i praktycznych potrzebnych do wykonywania zadań i rozwiązywania problemów poprzez wybieranie i stosowanie podstawowych metod, narzędzi, materiałów i informacji	przyjmowanie odpowiedzialności za realizację zadań w pracy lub nauce dostosowywanie własnego zachowania do okoliczności przy rozwiązywaniu problemów
Poziom 4 Efekty uczenia się odpowiadające poziomowi 4:	wiedza faktograficzna i teoretyczna w szerszym kontekście danej dziedziny pracy lub nauki	zakres umiejętności poznawczych i praktycznych potrzebnych do rozwiązywania określonych problemów w danej dziedzinie pracy lub nauki	samodzielna organizacja w ramach wytycznych dotyczących kontekstów związanych z pracą lub nauką, zazwyczaj przewidywalnych, ale podlegających zmianom nadzorowanie rutynowej pracy innych, przyjmowanie pewnej odpowiedzialności za ocenę i doskonalenie działań związanych z pracą lub nauką

	Wiedza	Umiejętności	Odpowiedzialność i autonomia
Poziom 5 (*) Efekty uczenia się odpowiadające poziomowi 5:	obszerna specjalistyczna wiedza faktograficzna i teoretyczna w danej dziedzinie pracy lub nauki i świadomość granic tej wiedzy	kompleksowy zakres umiejętności poznawczych i praktycznych potrzebnych do kreatywnego rozwiązywania abstrakcyjnych problemów	zarządzanie i nadzór w kontekstach związanych z pracą lub nauką podlegających nieprzewidywalnym zmianom analizowanie i rozwijanie osiągnięć własnych i cudzych
Poziom 6 (**) Efekty uczenia się odpowiadające poziomowi 6:	zaawansowana wiedza w danej dziedzinie pracy lub nauki obejmująca krytyczne rozumienie teorii i zasad	zaawansowane umiejętności, wykazywanie się biegłością i innowacyjnością potrzebną do rozwiązania złożonych i nieprzewidywalnych problemów w specjalistycznej dziedzinie pracy lub nauki	zarządzanie złożonymi technicznymi lub zawodowymi działaniami lub projektami, przyjmowanie odpowiedzialności za podejmowanie decyzji w nieprzewidywalnych kontekstach związanych z pracą lub nauką przyjmowanie odpowiedzialności za zarządzanie rozwojem zawodowym jednostek i grup
Poziom 7 (***) Efekty uczenia się odpowiadające poziomowi 7:	wysoce specjalistyczna wiedza, której część stanowi najnowszą wiedzę w danej dziedzinie pracy lub nauki, będąca podstawą oryginalnego myślenia lub badań krytyczna świadomość zagadnień w zakresie wiedzy w danej dziedzinie oraz na styku różnych dziedzin	specjalistyczne umiejętności rozwiązywania problemów potrzebne do badań lub działalności innowacyjnej w celu tworzenia nowej wiedzy i procedur oraz integrowania wiedzy z różnych dziedzin	zarządzanie i przekształcanie kontekstów związanych z pracą lub nauką, które są złożone, nieprzewidywalne i wymagają nowych podejść strategicznych przyjmowanie odpowiedzialności za przyczynianie się do rozwoju wiedzy i praktyki zawodowej lub za dokonywanie przeglądu strategicznych wyników zespołów
Poziom 8 (****) Efekty uczenia się odpowiadające poziomowi 8:	wiedza na najbardziej zaawansowanym poziomie w danej dziedzinie pracy lub nauki oraz na styku różnych dziedzin	najbardziej zaawansowane i wyspecjalizowane umiejętności i techniki, w tym synteza i ocena, potrzebne do rozwiązywania krytycznych problemów w badaniach lub działalności innowacyjnej oraz do poszerzania i redefiniowania istniejącej wiedzy lub praktyki zawodowej	wykazywanie się znaczącym autorytetem, innowacyjnością, autonomią, etyką naukową i zawodową oraz trwałym zaangażowaniem w rozwój nowych idei lub procesów w najważniejszych kontekstach związanych z pracą lub nauką, w tym z badaniami

Zgodność z ramami kwalifikacji dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego

W ramach kwalifikacji dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego przewidziano charakterystyki trzech cykli uzgodnionych przez ministrów szkolnictwa wyższego na spotkaniu w Bergen w maju 2005 r. w ramach procesu bolońskiego. Charakterystyka każdego cyklu oferuje ogólne określenie typowych oczekiwań w zakresie osiągnięć i umiejętności związanych z kwalifikacjami odzwierciedlającymi koniec danego cyklu.

(*) Charakterystyka krótkiego cyklu (który może być powiązany z pierwszym cyklem lub stanowić jego część) opracowana przez Wspólną Inicjatywę Jakości jako część procesu bolońskiego, odpowiada efektem uczenia się z poziomu 5 ERK.

(**) Charakterystyka pierwszego cyklu odpowiada efektem uczenia się z poziomu 6 EQF.

(***) Charakterystyka drugiego cyklu odpowiada efektem uczenia się z poziomu 7 EQF.

(****) Charakterystyka trzeciego cyklu odpowiada efektem uczenia się z poziomu 8 EQF.

ZAŁĄCZNIK III

Kryteria i procedury odnoszenia krajowych ram lub systemów kwalifikacji do europejskich ram kwalifikacji (ERK)

1. Obowiązki i/lub kompetencje prawne wszystkich właściwych podmiotów krajowych uczestniczących w procesie odnoszenia są jasno określone i opublikowane przez właściwe organy.
2. Istnieje wyraźny i dający się udowodnić związek między poziomami kwalifikacji określonymi w krajowych ramach lub systemach kwalifikacji a charakterystykami poziomów ERK.
3. Krajowe ramy lub systemy kwalifikacji oraz określone w nich kwalifikacje są oparte na zasadzie i celu efektów uczenia się i powiązane z rozwiązaniami dotyczącymi walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego oraz, w stosownych przypadkach, z systemami punktów i osiągnięć.
4. Procedury włączania kwalifikacji do krajowych ram kwalifikacji lub opisywania miejsca kwalifikacji w krajowym systemie kwalifikacji są przejrzyste.
5. Krajowe systemy zapewniania jakości kształcenia i szkolenia odnoszą się do krajowych ram lub systemów kwalifikacji i są zgodne z zasadami zapewniania jakości określonymi w załączniku IV do niniejszego zalecenia.
6. Proces odnoszenia obejmuje potwierdzenie przez odpowiednie organy ds. zapewniania jakości, że sprawozdanie dotyczące odnoszenia jest zgodne z odpowiednimi krajowymi rozwiązaniami, przepisami i praktyką w dziedzinie zapewniania jakości.
7. W procesie odnoszenia uczestniczą eksperci międzynarodowi, a sprawozdania dotyczące odnoszenia zawierają pisemne oświadczenia na temat procesu odnoszenia złożone przez co najmniej dwóch ekspertów międzynarodowych z dwóch różnych państw.
8. Właściwy organ krajowy lub właściwe organy krajowe poświadczają odniesienie krajowych ram lub systemów kwalifikacji do ERK. Właściwe organy, w tym krajowe struktury koordynacyjne ds. ERK, publikują jedno kompleksowe sprawozdanie, w którym przedstawiają odniesienie i potwierdzające je dowody, omawiając osobno każde z kryteriów. To samo sprawozdanie można wykorzystać do samopotwierdzenia w zakresie ram kwalifikacji dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, zgodnie z określonymi tam kryteriami samopotwierdzenia.
9. W ciągu 6 miesięcy od publikacji sprawozdania dotyczącego odnoszenia lub jego aktualizacji państwa członkowskie i inne państwa uczestniczące publikują sprawozdanie dotyczące odnoszenia i udostępniają istotne informacje do celów porównawczych za pośrednictwem odpowiedniego europejskiego portalu internetowego.
10. W następstwie procesu odnoszenia wszystkie nowo wydane dokumenty dotyczące kwalifikacji stanowiących część krajowych ram lub systemów kwalifikacji (np. świadectwa, dyplomy, suplementy świadectw, suplementy dyplomów) lub rejestry kwalifikacji wydane przez właściwe organy powinny zawierać jasne odniesienie, na podstawie krajowych ram lub systemów kwalifikacji, do odpowiedniego poziomu ERK.

ZAŁĄCZNIK IV

Zasady zapewniania jakości kwalifikacji będących częścią krajowych ram lub systemów kwalifikacji, odniesionych do europejskich ram kwalifikacji (ERK)

Wszystkie kwalifikacje odniesione do poziomu ERK powinny być objęte zapewnianiem jakości, aby zwiększać zaufanie do ich jakości i poziomu.

Zgodnie z uwarunkowaniami krajowymi i z uwzględnieniem różnic między sektorami zapewnianie jakości kwalifikacji odniesionych do poziomu ERK powinno ⁽¹⁾ ⁽²⁾:

1. dotyczyć procesu opracowywania kwalifikacji, jak również stosowania podejścia ukierunkowanego na efekty uczenia się;
2. zapewniać prawidłową i rzetelną ocenę zgodnie z ustalonymi i przejrzystymi standardami opartymi na efektach uczenia się i dotyczyć procesu certyfikacji;
3. zawierać mechanizmy i procedury informacji zwrotnej służące ciągłej poprawie;
4. angażować wszystkie stosowne zainteresowane strony na wszystkich etapach procesu;
5. składać się ze spójnych metod oceny, wiążąc samoocenę z przeglądem zewnętrznym;
6. stanowić integralną część wewnętrznego zarządzania, w tym w ramach podwykonawstwa, podmiotów nadających kwalifikacje odniesione do poziomu ERK;
7. być oparte na jasnych i mierzalnych celach, standardach i wytycznych;
8. być wspierane odpowiednimi zasobami;
9. obejmować regularny przegląd istniejących zewnętrznych organów lub agencji zapewniających jakość;
10. zapewniać elektroniczną dostępność wyników oceny.

⁽¹⁾ Niniejsze wspólne zasady są w pełni zgodne z europejskimi normami i wytycznymi dotyczącymi zapewniania jakości w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego oraz z europejskimi ramami odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym (EQAVET).

⁽²⁾ W zależności od uwarunkowań krajowych zasady te mogą nie mieć zastosowania do kształcenia ogólnego.

ZAŁĄCZNIK V

Zasady dotyczące systemów punktów i osiągnięć związanych z krajowymi ramami lub systemami kwalifikacji odniesionymi do europejskich ram kwalifikacji (ERK) ⁽¹⁾

ERK i krajowe ramy lub systemy kwalifikacji, poprzez stosowanie podejścia ukierunkowanego na efekty uczenia się, powinny zapewnić lepsze wsparcie osobom, które przemieszczają się (i) między różnymi poziomami kształcenia i szkolenia (ii) w obrębie sektorów kształcenia i szkolenia i między tymi sektorami (iii) między kształceniem i szkoleniem a rynkiem pracy oraz (iv) w kraju i za granicą. Bez uszczerbku dla krajowych decyzji (i) o wykorzystaniu systemów punktów i osiągnięć i (ii) odniesieniu ich do krajowych ram lub systemów kwalifikacji różne systemy punktów i osiągnięć powinny w stosownych przypadkach współdziałać z krajowymi ramami lub systemami kwalifikacji, aby wspierać przemieszczanie się oraz ułatwiać osiąganie postępów. W tym celu systemy punktów i osiągnięć związane, w stosownych przypadkach, z krajowymi ramami lub systemami kwalifikacji powinny być zgodne z następującymi zasadami:

1. Systemy punktów i osiągnięć powinny wspierać elastyczne ścieżki uczenia się, z korzyścią dla osób uczących się.
2. Przy opracowywaniu i rozwijaniu kwalifikacji należy systematycznie stosować podejście ukierunkowane na efekty uczenia się, aby ułatwiać przenoszenie (części) kwalifikacji i osiąganie postępów w uczeniu się.
3. Systemy punktów i osiągnięć powinny ułatwiać przenoszenie efektów uczenia się i postępy osób uczących się ponad granicami instytucjonalnymi i krajowymi.
4. Systemy punktów i osiągnięć powinny opierać się na wyraźnym i przejrzystym zapewnianiu jakości.
5. Punkt lub osiągnięcie uzyskane przez daną osobę powinny być udokumentowane, przy czym należy podać uzyskane efekty uczenia się, nazwę właściwej instytucji przyznającej punkty lub osiągnięcia oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednią wartość punktu lub osiągnięcia.
6. Systemy przenoszenia i gromadzenia punktów i osiągnięć powinny dążyć do synergii z rozwiązaniami dotyczącymi walidacji wcześniejszego uczenia się, współdziałając w celu ułatwiania i promowania przenoszenia i postępów.
7. Systemy punktów i osiągnięć powinny być tworzone i udoskonalane w drodze współpracy między zainteresowanymi stronami na odpowiednim szczeblu krajowym i unijnym.

⁽¹⁾ Niniejsze wspólne zasady są w pełni zgodne z europejskim systemem transferu i akumulacji punktów (ECTS) i europejskim systemem transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET).

ZAŁĄCZNIK VI

Elementy pól danych do celów elektronicznego publikowania informacji o kwalifikacjach odniesionych do poziomu ERK

DANE		Wymagane/ nieobowiązkowe	
Nazwa kwalifikacji		Wymagane	
Dziedzina (*)		Wymagane	
Państwo/region (kod)		Wymagane	
Poziom ERK		Wymagane	
Opis kwalifikacji (***)	albo	Wiedza	Wymagane
		Umiejętności	Wymagane
		Odpowiedzialność i autonomia	Wymagane
	albo	Pole tekstowe przeznaczone na opis tego, co osoba ucząca się powinna wiedzieć, rozumieć i potrafić wykonać	Wymagane
Instytucja przyznająca kwalifikacje lub właściwy organ (**)		Wymagane	
Punkty i osiągnięcia/nominalny nakład pracy potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się		Nieobowiązkowe	
Wewnętrzne procesy zapewniania jakości		Nieobowiązkowe	
Zewnętrzny organ ds. zapewniania jakości/organ regulacyjny		Nieobowiązkowe	
Dodatkowe informacje na temat kwalifikacji		Nieobowiązkowe	
Źródło informacji		Nieobowiązkowe	
Odesłanie do odpowiednich suplementów		Nieobowiązkowe	
Adres URL kwalifikacji		Nieobowiązkowe	
Język informacji (kod)		Nieobowiązkowe	
Warunki przyjęcia		Nieobowiązkowe	
Data wygaśnięcia (jeśli dotyczy)		Nieobowiązkowe	

DANE		Wymagane/ nieobowiązkowe
Sposoby uzyskania kwalifikacji		Nieobowiązkowe
Związek z zawodami lub sektorami zawodowymi		Nieobowiązkowe

(*) ISCED FoET2013

(**) Minimalny zakres wymaganych informacji o instytucji przyznającej kwalifikacje lub właściwym organie powinien ułatwiać znalezienie informacji na temat tych podmiotów i powinien obejmować ich nazwę, a w stosownych przypadkach nazwę grupy instytucji przyznających kwalifikacje lub właściwych organów oraz adres URL lub informacje kontaktowe.

(***) Opis składa się z otwartych pól tekstowych, w których nie przewiduje się stosowania standardowej terminologii; państwa członkowskie nie mają też obowiązku przetłumaczenia opisu na inny język UE.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8301 – GE/ATI/JV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2017/C 189/04)

W dniu 2 czerwca 2017 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32017M8301. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8190 – Weichai/Kion)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2017/C 189/05)

W dniu 15 lutego 2017 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32017M8190. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady w sprawie roli pracy z młodzieżą we wspieraniu rozwijania podstawowych umiejętności życiowych młodych ludzi, które ułatwiają im pomyślne wchodzenie w dorosłość, aktywne obywatelstwo i życie zawodowe

(2017/C 189/06)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PAMIĘTAJĄC O

1. Politycznym kontekście przedmiotowego zagadnienia, przedstawionym w załączniku I do niniejszych konkluzji,

PRZYRNAJE, ŻE

2. Unia Europejska stoi wobec istotnych wyzwań gospodarczych i społecznych – częściowo związanych z rosnącą migracją – w następstwie kryzysu finansowego i gospodarczego.
3. Zmiany te stanowią szczególnie wyzwania dla wartości demokratycznych, spójności społecznej, perspektyw zatrudnienia i życia zawodowego, jak również włączenia i dobrostanu młodych ludzi, w szczególności podatnych na zagrożenia i o mniejszych szansach.
4. Wzmocnienie wśród młodych ludzi koncepcji aktywnego obywatelstwa, związanych z nim praw i obowiązków, uznanie tej koncepcji i poszanowanie wartości demokratycznych, różnorodności kulturowej, gwarancji wolności słowa i wyznania – poprzez nabywanie przez nich niezbędnych umiejętności życiowych ⁽¹⁾ – ma kluczowe znaczenie, jeśli wyzwania te mają zostać pomyślnie podjęte.
5. Rozwijanie umiejętności życiowych ma równe znaczenie nie tylko w perspektywie radzenia sobie z kosztami gospodarczymi, politycznymi, społecznymi i ludzkimi wynikającymi z bezrobocia młodzieży, ale również pomaga młodym ludziom w decydowaniu o swojej przyszłości i kształtowaniu jej poprzez dobrej jakości zatrudnienie, włączenie społeczne i aktywne obywatelstwo.

UWZGLĘDNIAJĄC

6. Rezolucję Rady w sprawie Nowego programu na rzecz umiejętności dla konkurencyjnej Europy sprzyjającej włączeniu społecznemu ⁽²⁾, a w szczególności uznanie w niej, że „ważne jest, aby wyjść poza obecne potrzeby rynku pracy i koncentrować się również na tych aspektach kształcenia i szkolenia, które są w stanie pobudzać innowacje, przedsiębiorczość i kreatywność, kształtować sektory, tworzyć miejsca pracy i nowe rynki, wzmacniać pozycję obywateli (w tym osób z najsłabszych grup społecznych), wzbogacać życie demokratyczne oraz doskonalić zaangażowanych, utalentowanych i aktywnych obywateli”.
7. Przegląd zalecenia w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽³⁾ stanowiący okazję do zastosowania podejścia integracyjnego do rozwijania kompetencji, które mogą pomagać młodym ludziom i ułatwiać im pomyślne wchodzenie w dorosłość, aktywne obywatelstwo i życie zawodowe. Obecne europejskie ramy kompetencji kluczowych odnoszą się już, choć z zastosowaniem innej terminologii, do wielu umiejętności życiowych określonych w niniejszych konkluzjach Rady.

⁽¹⁾ Definicję umiejętności życiowych w rozumieniu niniejszych konkluzji Rady można znaleźć w pkt 10–12 i w załączniku II.

⁽²⁾ Rezolucja Rady w sprawie Nowego programu na rzecz umiejętności dla konkurencyjnej Europy sprzyjającej włączeniu społecznemu (Dz.U. C 467 z 15.12.2016, s. 1).

⁽³⁾ Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10).

PODKREŚLA, ŻE

8. Choć wiele jest aspektów związanych ze stawianiem czoła wyzwaniom stwarzanym przez bezrobocie młodzieży i wynikającą z niego destabilizację społeczną i alienację polityczną, sektor młodzieży, poprzez skuteczną pracę z młodzieżą, ma do odegrania rolę w umożliwianiu młodym ludziom nabywania i rozwijania umiejętności życiowych, które pomagają im zmaksymalizować swój potencjał i wspierają w osiągnięciu i utrzymaniu satysfakcjonującego i owocnego życia osobistego, społecznego i zawodowego. Takie umiejętności życiowe mogą również pomóc w zapobieganiu marginalizacji oraz przeciwdziałaniu propagandzie, retoryce i zachowaniom, mogącym mieć związek z radykalizacją, która z kolei może prowadzić do brutalnego ekstremizmu.

UZNAJE, ŻE

9. O ile praca z młodzieżą może oznaczać szeroki wachlarz środków, projektów, programów, działań i inicjatyw proponowanych przez różne podmioty w różnorodnym otoczeniu, cechą szczególną charakteryzującą prowadzenie pracy z młodzieżą jest ukierunkowanie na rozwój osobisty i społeczny młodych ludzi.
10. Skuteczna praca z młodzieżą może przynosić pozytywne skutki dla młodych ludzi poprzez
- rozwijanie ich kompetencji i wspieranie tym samym ich rozwoju osobistego,
 - promowanie pozytywnych społecznych wartości, zachowań i postaw, zwłaszcza w kontekście relacji z innymi, i zachęcanie do nich,
 - rozwijanie ich zdolności i potencjału w zakresie kreatywności i innowacyjności, które umożliwią im pomyślny udział w życiu zawodowym,
 - promowanie wartości demokratycznych, a tym samym wzmacnianie aktywnego obywatelstwa i uczestnictwa w życiu demokratycznym.
11. Umiejętności życiowe to pozytywne i afirmacyjne zachowania ukierunkowane na rozwiązywanie problemów, stosowane w sposób właściwy i odpowiedzialny w życiu codziennym – w domu, w sieci, w społeczności, w placówkach edukacyjnych/szkoleniowych oraz w miejscu pracy. Jest to zestaw umiejętności osobistych i społecznych nabywanych poprzez kształcenie i szkolenie, pracę z młodzieżą oraz uczenie się pozaformalne i nieformalne, który może być wykorzystywany w radzeniu sobie z problemami, zagadnieniami i trudnościami spotykanymi powszechnie w codziennym życiu.

ZGADZA SIĘ, ŻE

12. Umiejętności życiowe są ważne dla wszystkich młodych ludzi, ale szczególne znaczenie mają dla młodych ludzi podatnych na zagrożenia i młodzieży o mniejszych szansach, a także dla ich potrzeb w zakresie zatrudnienia, włączenia społecznego i uczestnictwa w życiu demokratycznym.
13. Promowanie nabywania i rozwijania przez młodych ludzi umiejętności życiowych oraz ich dostarczania młodym ludziom może być integralną częścią polityki młodzieżowej zarówno na szczeblu europejskim, jak i na szczeblu państw członkowskich.

ODNOTOWUJE, ŻE

14. W załączniku II przedstawiono kompendium umiejętności życiowych ze wskazaniem szeregu atrybutów. Kompendium to nie ma charakteru nakazowego ani wyłącznego i ukazuje te umiejętności życiowe, które praca z młodzieżą może najlepiej propagować i które może pomagać młodym ludziom nabywać⁽¹⁾.
15. Umiejętności życiowe, zgodnie z definicją zawartą w załączniku II, zmieniają się i to do państw członkowskich i odpowiednich interesariuszy europejskich, krajowych i lokalnych należy określenie, w jaki sposób umiejętności życiowe uszeregować priorytetowo, przedstawiać i promować.

Z POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY

16. Wspierały wkład pracy z młodzieżą w rozwijanie umiejętności życiowych młodych ludzi w ramach polityk na rzecz młodzieży i w ramach środków ukierunkowanych na pomoc młodym ludziom.
17. Upowszechniały i promowały wśród podmiotów prowadzących pracę z młodzieżą narzędzia, metody i praktyki szkoleniowe – zwłaszcza opracowywane przez pracujących z młodzieżą – które mogą wspierać młodych ludzi w nabywaniu umiejętności życiowych.

⁽¹⁾ Do celów niniejszych konkluzji Rady pod pojęciem podmiotów prowadzących pracę z młodzieżą rozumie się wszelkie organizacje, agencje i inne organy – zarówno korzystające z pomocy państwa, jak i działające na zasadzie wolontariatu – które zapewniają oparte na pracy z młodzieżą programy, projekty, inicjatywy i działania skierowane do młodych ludzi.

18. Dalej wspierały kształcenie, szkolenie i wzajemne uczenie się podmiotów prowadzących pracę z młodzieżą, aby wzmocnić ich zdolności w zakresie wspierania młodych ludzi w nabywaniu umiejętności życiowych.
19. W stosownych przypadkach uznawały i walidowały programy kształcenia i szkolenia wzmocniające zdolności osób pracujących z młodzieżą, zarówno profesjonalistów, jak i wolontariuszy, oraz liderów grup młodzieżowych w zakresie sprawnego posługiwania się narzędziami, metodami i praktykami szkoleniowymi, które będą młodym ludziom pomagały w identyfikowaniu, nabywaniu i rozwijaniu umiejętności życiowych, z wykorzystaniem narzędzi i metod oceny i samooceny.
20. Promowały i wzmacniały wśród młodych ludzi wolontariat, który może ułatwiać im nabywanie umiejętności życiowych i przyczyniać się do ich udziału wraz z podmiotami prowadzącymi pracę z młodzieżą w projektach i inicjatywach w zakresie pracy z młodzieżą.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH UPRAWNIENÍ

21. Promowały i stwarzały możliwości w zakresie partnerskiego i wzajemnego uczenia się, projekty i inicjatywy skierowane do podmiotów prowadzących pracę z młodzieżą i służące dzieleniu się wiedzą, narzędziami i doświadczeniem w propagowaniu i rozwijaniu umiejętności życiowych młodych ludzi.
22. Rozważyły, które umiejętności życiowe nabywane przez młodych ludzi poprzez pracę z młodzieżą, i w jaki sposób, mogą zostać zidentyfikowane i udokumentowane, aby ułatwić ocenę i certyfikację za pomocą mechanizmów walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego⁽¹⁾.
23. Maksymalizowały wykorzystanie programu Erasmus+ i innych unijnych programów finansowania służących wspieraniu praktyki pracy z młodzieżą sprzyjającej nabywaniu umiejętności życiowych przez młodych ludzi i ich i rozwijaniu.
24. Wzmocniały dialog między dziedziną pracy z młodzieżą, polityki młodzieżowej i badań nad młodzieżą oraz koordynację między szczeblami lokalnym, krajowym i europejskim, ułatwiając tym samym tworzenie sieci, współpracę, partnerskie uczenie się i wymianę w zakresie promowania i rozwoju umiejętności życiowych wśród młodych ludzi.
25. Identyfikowały, wspierały i upowszechniały istniejące i innowacyjne narzędzia, metody i praktyki, które sprzyjają umiejętnościom życiowym w ramach różnych form pracy z młodzieżą.
26. Promowały i wspierały partnerstwa i inicjatywy międzysektorowe, w szczególności między podmiotami prowadzącymi pracę z młodzieżą, instytucjami kształcenia i szkolenia, służbami zatrudnienia oraz partnerami społecznymi, pomagającymi młodym ludziom w nabywaniu i rozwijaniu umiejętności życiowych.

WZYWA KOMISJĘ EUROPEJSKĄ, BY

27. Przyczyniała się do budowania wiedzy na temat umiejętności życiowych, których nabywaniu sprzyja i które rozwija praca z młodzieżą, i wspierała państwa członkowskie w promowaniu budowania zdolności i rozwoju zawodowego osób pracujących z młodzieżą.
28. Promowała pracę z młodzieżą jako integralną część Nowego programu na rzecz umiejętności, która przynosi programowi wartość dodaną, jak i uzupełnia i wspiera wszystkie jego aspekty.
29. Promowała i wspierała podejście międzysektorowe w zakresie pomagania młodym ludziom w nabywaniu i rozwijaniu kompetencji, które są niezbędne, by ułatwić im pomyślne wchodzenie w dorosłość, aktywne obywatelstwo i życie zawodowe.
30. Zapewniła, by niniejsze konkluzje Rady stanowiły wkład w przegląd zalecenia w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie z myślą o ich wzmocnieniu i uspołnieniu z wymiarem umiejętności życiowych europejskich ram kompetencji kluczowych.

⁽¹⁾ Zalecenie Rady w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego (Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

Kontekst polityczny

- Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie – Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.
- Zalecenie Rady w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego – Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1.
- Zalecenie Rady w sprawie ścieżek poprawy umiejętności: nowe możliwości dla dorosłych – Dz.U. C 484 z 24.12.2016, s. 1.
- Konkluzje Rady w sprawie wpływu dobrej jakościowo pracy z młodzieżą na rozwój, dobrostan i włączenie społeczne młodych ludzi – Dz.U. C 168 z 14.6.2013, s. 5.
- Konkluzje Rady w sprawie maksymalizowania potencjału polityki młodzieżowej na rzecz realizacji celów strategii „Europa 2020” – Dz.U. C 224 z 3.8.2013, s. 2.
- Konkluzje Rady w sprawie większego włączenia społecznego młodzieży niepracującej, niekształcącej się ani nieszkolącej – Dz.U. C 30 z 1.2.2014, s. 5.
- Konkluzje Rady w sprawie promowania przedsiębiorczości młodzieży z myślą o włączeniu społecznym młodych ludzi – Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 18.
- Konkluzje Rady w sprawie wzmacniania pracy z młodzieżą w celu tworzenia spójnych społeczeństw – Dz.U. C 170 z 23.5.2015, s. 2.
- Rezolucja Rady w sprawie zachęcania młodych ludzi do politycznego angażowania się w demokratyczne życie Europy – Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 10.
- Wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z 2015 r. realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018) – Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 17.
- Konkluzje Rady w sprawie roli wolontariatu sportowego w propagowaniu aktywności obywatelskiej – Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 24.
- Konkluzje Rady w sprawie maksymalizowania roli sportu powszechnego w rozwijaniu umiejętności przekrojowych, zwłaszcza wśród młodzieży – Dz.U. C 172 z 27.5.2015, s. 8.
- Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Nowy europejski program na rzecz umiejętności. Wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności” (2016).
- Rezolucja Rady w sprawie Nowego programu na rzecz umiejętności dla konkurencyjnej Europy sprzyjającej włączeniu społecznemu – Dz.U. C 467 z 15.12.2016, s. 1.
- Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie zapobiegania radykalizacji prowadzącej do brutalnego ekstremizmu – Dz.U. C 467 z 15.12.2016, s. 3.

Analizy, sprawozdania grup ekspertów i oświadczenia

- Praca z młodymi ludźmi: wartość pracy z młodzieżą w Unii Europejskiej (2014).
- Rozwój kreatywności i potencjału innowacyjnego młodych ludzi poprzez uczenie się pozaformalne w sposób sprzyjający zatrudnieniu (2014).
- Dobra jakościowo praca z młodzieżą – wspólne ramy dla dalszego rozwoju pracy z młodzieżą (2015).
- Wkład pracy z młodzieżą w stawianie czoła wyzwaniom stojącym przed młodymi ludźmi, takim jak w szczególności przechodzenie od kształcenia do zatrudnienia (2015).
- Deklaracja pierwszej Europejskiej Konwencji w sprawie Pracy z Młodzieżą (2010).
- Sprawozdanie i deklaracja drugiej Europejskiej Konwencji w sprawie Pracy z Młodzieżą (2015).

ZAŁĄCZNIK II ⁽¹⁾

Kompendium umiejętności życiowych i ich właściwości			
Interpersonalne	Komunikacyjne	Kognitywne	Osobowościowe
Przywództwo, rozwiązywanie konfliktów, planowanie i organizacja, praca zespołowa, negocjacje, świadomość międzykulturowa.	Wyrażanie (i słuchanie) poglądów i opinii, dyskusja i debata, umiejętności cyfrowe i umiejętność korzystania z mediów, prezentacja, rzecznictwo.	Myślenie krytyczne, uzasadniona analiza, myślenie twórcze, rozwiązywanie problemów, podejmowanie decyzji, interpretacja, osąd.	Pewność siebie, poczucie własnej wartości, odporność, niezależność, inicjatywa, empatia.
<p>Takie umiejętności życiowe mają charakter:</p> <p>holistyczny – dążą do rozwoju całej osoby i pomagają jej osiągnąć pozytywną samorealizację zarówno jako jednostce, jak i części społeczeństwa.</p> <p>wartości samej w sobie – dają młodym ludziom pozytywne i ubogacające doświadczenia edukacyjne będące wsparciem w ich rozwoju.</p> <p>wzajemnie się dopełniający i wzmacniający – wspierają uczenie się i rozwój młodych ludzi w ramach kształcenia i szkolenia, rodziny, społeczności, życia obywatelskiego i społecznego oraz w miejscu pracy.</p> <p>przekrojowy i międzysektorowy – niezależnie od kontekstu, czy to w obszarze edukacji, w miejscu pracy, w społeczności lub w realizacji działań kulturalnych, społecznych lub politycznych, nabyte umiejętności mają natychmiastowe znaczenie i zastosowanie.</p> <p>upodmiotowiający i uaktywniający – pozwalają na konstruktywne prezentowanie przez młodych ludzi – w życiu osobistym, obywatelskim, kulturalnym i zawodowym – talentów, możliwości i zdolności, jak również zachowań i postaw.</p>			

⁽¹⁾ Kompendium umiejętności życiowych zawiera niektóre z najczęściej wymienianych umiejętności i kompetencji, o których mowa w literaturze międzynarodowej, a w szczególności w wymienionych w załączniku I analizach i sprawozdaniach grup ekspertów.

Konkluzje Rady w sprawie strategicznych perspektyw europejskiej współpracy na rzecz młodzieży po roku 2018

(2017/C 189/07)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

POWOŁUJĄC SIĘ NA:

1. Polityczny kontekst przedmiotowej sprawy, przedstawiony w załączniku do niniejszych konkluzji,

UZNAJĄC, ŻE:

2. Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów pt. „Strategia UE na rzecz młodzieży – inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania. Odnowiona otwarta metoda koordynacji na potrzeby wyzwań i możliwości stojących przed młodzieżą”⁽¹⁾ był próbą ustanowienia międzysektorowego podejścia mającego wzmocnić pozycję młodzieży w Europie oraz zapewnić jej zasoby i możliwości sprzyjające autonomii.
3. Rezolucja Rady w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018)⁽²⁾ stanowi jak dotąd najbardziej przekrojową i najambitniejszą unijną strategię młodzieżową. Okres obowiązywania ram zbiegł się w czasie z kryzysem gospodarczo-finansowym, który choć w mniejszym lub większym stopniu negatywnie wpłynął na wszystkich obywateli i wszystkie państwa członkowskie UE, nieproporcjonalnie boleśniej dotknął młodych ludzi, szczególnie tych o mniejszych szansach, co poskutkowało wysokim bezrobociem oraz zwiększyło groźbę destabilizacji społecznej, alienacji politycznej, a nawet agresywnej radykalizacji i ekstremizmu, to zaś zagroziło wartościom demokratycznym i spójności społecznej.
4. Jak dowiodły sprawozdania Komisji Europejskiej na temat młodzieży z 2012 r. i 2015 r. oraz wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018)⁽³⁾, ramy w znaczny i cenny sposób wpłynęły nie tylko na współpracę na rzecz młodzieży, lecz także na życie, perspektywy, dobrostan, zaangażowanie i włączenie społeczne młodych ludzi w całość Unii Europejskiej.
5. Plany prac Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2014–2015⁽⁴⁾ i 2016–2018⁽⁵⁾ poskutkowały wzmocnieniem instrumentów i procedur wdrażania odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży, gdyż lepiej dostosowały ją do celów strategii „Europa 2020” i odpowiedziały na pojawiające się wyzwania,

ODNOTOWUJE, ŻE:

6. Okres obowiązywania odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży wygasa pod koniec 2018 r., a dziesięcioletniej strategii Unii Europejskiej „Europa 2020” na rzecz wzrostu i zatrudnienia oraz programu Erasmus+ – pod koniec 2020 r.,

PODKREŚLA, ŻE:

7. W kształtowaniu przyszłej europejskiej współpracy na rzecz młodzieży nadal nieodzowne będą propagowanie i ochrona wartości Unii Europejskiej wymienionych w art. 2 TUE⁽⁶⁾ oraz sprzyjanie poczuciu tożsamości europejskiej wśród młodych ludzi i ich wierze w projekt europejski poprzez rozwijanie ich kompetencji i promowanie ich zaangażowania politycznego i obywatelskiego, wolontariatu oraz mobilności edukacyjnej.
8. Kluczowe znaczenie we współpracy na rzecz młodzieży mają praca z młodzieżą oraz uczenie się pozaformalne i nieformalne; przyczyniają się one też do rozwoju kompetencji młodych ludzi.

ZGADZA SIĘ, ŻE

9. Należy opracować i wspierać nowe ramy europejskiej współpracy na rzecz młodzieży na okres po roku 2018 r., kładąc nacisk na podejście międzysektorowe o wyraźnej wartości dodanej na szczeblu UE i przewidując ewentualne plany prac UE na rzecz młodzieży; należy przy tym wziąć pod uwagę wyniki oceny obecnych ram,

⁽¹⁾ Dok. 9008/09.

⁽²⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 17.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI I Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI

10. Zadbały, by ramy przyszłej europejskiej współpracy na rzecz młodzieży zostały opracowane na podstawie dowodów, były przemyślane i bazowały na szerokich i inkluzywnych konsultacjach z wszystkimi stosownymi zainteresowanymi stronami, w tym młodzieżą, podmiotami prowadzącymi pracę z młodzieżą⁽¹⁾, osobami pracującymi z młodzieżą (zawodowo lub w ramach wolontariatu) oraz decydentami na wszystkich szczeblach, tak by panował konsensus w sprawie przyszłych celów polityki młodzieżowej i wola ich realizacji.
11. Miały wzgląd na to, by ramy przyszłej europejskiej współpracy na rzecz młodzieży były międzysektorowe, elastyczne, reaktywne i przejrzyste oraz brały pod uwagę szybko zmieniające się warunki polityczne, społeczne, kulturalne i gospodarcze na szczeblu europejskim i międzynarodowym.
12. Zadbały, by Erasmus+ oraz inne programy i instrumenty przyczyniały się – a w odpowiednich przypadkach były dostosowane – do wdrażania ram.
13. Ukierunkowały ramy na konkretne tematy polityki młodzieżowej pozostające w kompetencjach struktur odpowiedzialnych za młodzież, ale też dalej wzmacniały działania i inicjatywy w powiązanych dziedzinach polityki, aby zapewnić współpracę międzysektorową i wzajemne wsparcie.
14. Oceniły, dokonały przeglądu i odnowiły usystematyzowany dialog i jego cele, po to by umożliwić stworzenie nowatorskiego, znaczącego, ukierunkowanego i konstruktywnego dialogu nie tylko z młodymi ludźmi z organizacji młodzieżowych, lecz także z młodymi ludźmi z różnych środowisk, o mniejszych szansach i niezrzeszonymi.
15. Dokładniej zastanowiły się nad kompetencjami (wiedzą, umiejętnościami i postawami) oraz wartościami, których potrzebują młodzi ludzie, by stale spełniać się w życiu osobistym, społecznym i zawodowym, i w szczególności docierały do młodych ludzi o mniejszych szansach i włączały ich w działania.
16. Miały wzgląd na rolę, jaką w propagowaniu wśród młodych ludzi solidarności, zaangażowania politycznego i aktywności obywatelskiej oraz w zwalczaniu alienacji politycznej, populizmu, propagandy i radykalizacji mogącej prowadzić do agresywnego ekstremizmu mogą odegrać internet, media społecznościowe i cyfryzacja.
17. Oceniły i dodatkowo wzmocniły, a tam gdzie to możliwe, rozwinęły instrumenty, narzędzia i metody polityczne oraz uzupełniające sposoby współpracy, takie jak partnerstwo UE – Rada Europy na rzecz młodzieży, aby podtrzymać i zacieśnić skuteczną europejską współpracę na rzecz młodzieży po roku 2018,

W ZWIĄZKU Z POWYŻSZYM POSTANAWIA:

18. Zwrócić się do przyszłych prezydentów, by uwzględniając niniejsze konkluzje oraz przyszłą inicjatywę Komisji w sprawie strategii UE na rzecz młodzieży po roku 2018, przygotowały projekt nowych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży na okres po roku 2018. Projekt powinien zostać przedłożony Radzie do przyjęcia.

⁽¹⁾ Pod pojęciem podmiotów prowadzących pracę z młodzieżą rozumie się wszelkie organizacje, agencje i inne organy – zarówno korzystające z pomocy państwa, jak i działające na zasadzie wolontariatu – które zapewniają oparte na pracy z młodzieżą programy, projekty, inicjatywy i działania skierowane do młodych ludzi.

ZAŁĄCZNIK

KONTEKST POLITYCZNY

1. Traktat o Unii Europejskiej ⁽¹⁾.
2. Odnowione ramy europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018), w których wskazano dwa ogólne cele strategiczne i dwutorowe podejście w ich realizacji: konkretne inicjatywy w dziedzinie polityki młodzieżowej oraz inicjatywy włączające problematykę młodzieżową do innych dziedzin polityki w ramach ośmiu obszarów działań. Przewidziano także trzyletnie cykle robocze o uzgadnianych priorytetach oraz usystematyzowany dialog z młodzieżą wpisujący się w ten proces.
3. Wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z 2015 r. z realizacji odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży, w którym oceniono skutki tego dokumentu w okresie 2013–2015.
4. „Europa 2020”, dziesięcioletnia strategia Unii Europejskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia, na którą składają się m.in. inicjatywy przewodnie „Mobilna młodzież” i „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”.
5. Deklaracja paryska z dnia 17 marca 2015 r., promująca – poprzez edukację – poczucie obywatelstwa oraz wspólne wartości, którymi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja.
6. Komunikat Komisji z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie europejskiej agendy bezpieczeństwa, który stwierdza, że angażowanie młodzieży to jeden z kluczowych czynników w zapobieganiu agresywnej radykalizacji, ponieważ promuje wspólne europejskie wartości, sprzyja włączeniu społecznemu oraz zwiększa wzajemne zrozumienie i wzajemną tolerancję.
7. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 10 czerwca 2016 r. pt. „Nowy europejski program na rzecz umiejętności. Wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności”.
8. Rezolucja Rady z dnia 15 grudnia 2016 r. pt. „Nowy program na rzecz umiejętności dla konkurencyjnej Europy sprzyjającej włączeniu społecznemu”.
9. Komunikaty Komisji Europejskiej z dnia 7 grudnia 2016 r. pt. „Inwestowanie w młodzież Europy”, „Poprawa i modernizacja edukacji” oraz „W kierunku Europejskiego Korpusu Solidarności”.
10. Biała księga w sprawie przyszłości Europy. Refleksje i scenariusze dotyczące przyszłości UE-27 do 2025 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 13.

Konkluzje Rady w sprawie strategicznego podejścia UE do międzynarodowych stosunków kulturalnych

(2017/C 189/08)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. PRZYPOMINA o konkluzjach Rady z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie kultury w stosunkach zewnętrznych UE ze szczególnym uwzględnieniem kultury we współpracy na rzecz rozwoju⁽¹⁾, w których to konkluzjach m.in. zaapelowała do Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa o zaproponowanie bardziej strategicznego podejścia do kultury w stosunkach zewnętrznych UE;
2. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że Komisja i Wysoki Przedstawiciel odpowiedzieli na ten apel, wydając w dniu 8 czerwca 2016 r. wspólny komunikat pt. „W stronę strategii UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków kulturalnych”⁽²⁾;
3. PRZYPOMINA o konkluzjach Rady z dnia 17 października 2016 r. w sprawie globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej⁽³⁾, w których to konkluzjach zatwierdziła priorytetowe dziedziny do realizacji tej strategii i zwróciła uwagę na rolę dyplomacji kulturalnej;
4. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że w globalnej strategii⁽⁴⁾ uznano rolę kultury w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE zarówno w ujęciu ogólnym, jak i w ujęciu szczegółowym: w takich dziedzinach jak zwalczanie terroryzmu, odporność społeczeństw i rozwiązywanie konfliktów;
5. W związku z tym UZNAJE, że kultura jest elementem strategicznego, przekrojowego podejścia do stosunków międzynarodowych Unii;
6. RESPEKTUJĄC sfery kompetencji Unii Europejskiej i państw członkowskich oraz zasadę pomocniczości, PODKREŚLA, że strategiczne podejście do międzynarodowych stosunków kulturalnych powinno obejmować wszelkie stosowne dziedziny polityki i uwzględniać wspólny komunikat z dnia 8 czerwca 2016 r. Powinno również być zgodne z Konwencją Unesco z 2005 r. w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego oraz z agendą ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Konkretniej rzecz ujmując, podejście takie powinno:
 - a) zakładać perspektywę oddolną, a równocześnie respektować niezależność sektora kultury, wzmocnić wolność słowa i niezależność artystyczną, sprzyjać bezpośrednim kontaktom artystów, podmiotów sektora kultury i społeczeństwa obywatelskiego oraz być wystarczająco elastyczne, by uwzględniać szybko zmieniające się globalne otoczenie;
 - b) zostać opracowane przy założeniu, że międzynarodowe stosunki kulturalne mogą nabierać kształtu jedynie wtedy, gdy wspierana będzie różnorodność kulturowa w UE, a tym samym obywatele będą zyskiwać większą możliwość poszerzania swojego obycia kulturalnego i wiedzy o kulturze, rozwijania kreatywności oraz będą zachęceni do wzajemnego uczenia się i dialogu i do ich długofalowego pielęgnowania – z myślą o dalszym rozwijaniu kompetencji międzykulturowych⁽⁵⁾ i promowaniu dialogu międzykulturowego;
 - c) sprzyjać spójności i konsekwencji działań, a jednocześnie zapewniać pełną komplementarność wobec działań państw członkowskich. Powinna również istnieć komplementarność wobec działań prowadzonych na szczeblu międzynarodowym, np. na forum Rady Europy i Unesco, przy czym należy unikać powielania działań;
7. Przy założeniu, że kultura jest niezwykle ważną częścią stosunków międzynarodowych UE, ZALECA uruchomienie Grupy Przyjaciół Prezydencji jako przekrojowego forum, które opracuje zintegrowane, kompleksowe i stopniowe strategiczne podejście UE do międzynarodowych stosunków kulturalnych sprzyjające synergii między wszelkimi stosownymi dziedzinami polityki z pełnym poszanowaniem zasady pomocniczości. Czyniąc to, grupa ustaliłaby wspólne zasady, cele i priorytety strategiczne takiego podejścia z myślą o ich włączeniu do planu działania i określiła, gdzie przydatne mogłyby być wspólne działania na szczeblu UE;

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, by:

8. Zacieśniły współpracę między stosownymi ministerstwami – w szczególności ministerstwami kultury i spraw zagranicznych – organami lokalnymi i regionalnymi oraz zainteresowanymi stronami;

⁽¹⁾ Konkluzje Rady w sprawie kultury w stosunkach zewnętrznych UE ze szczególnym uwzględnieniem kultury we współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 41).

⁽²⁾ Dok. 10082/16.

⁽³⁾ Dok. 13202/16.

⁽⁴⁾ Dok. 10715/16.

⁽⁵⁾ Konkluzje Rady z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie kompetencji międzykulturowych (Dz.U. C 141 z 7.6.2008, s. 14).

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI I EUROPEJSKIEJ SŁUŻBY DZIAŁAŃ ZEWNĘTRZNYCH (ESDZ), by:

9. Wspierały Grupę Przyjaciół Prezydencji fachową wiedzą techniczną, np. poprzez platformę dyplomacji kulturalnej ⁽¹⁾;
10. Nadawały priorytet inicjatywom z zakresu międzynarodowych stosunków kulturalnych poprzez unijne polityki i programy i rozważyły wyeksponowanie tych inicjatyw za pomocą pojedynczego portalu dostępowego;

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KOMISJI i ESDZ, by:

11. Gromadziły i wymieniały sprawdzone rozwiązania w zakresie inicjatyw kulturalnych w państwach trzecich, w tym poprzez platformę dyplomacji kulturalnej;
12. Zastanowiły się nad projektami pilotażowymi w państwach trzecich mającymi służyć testowaniu form współpracy – w tym wspólnych działań i międzysektorowych partnerstw twórczych – z udziałem lokalnych podmiotów sektora kultury, organów lokalnych i regionalnych, stosownych organizacji pozarządowych, krajowych instytutów kultury, klastrów EUNIC ⁽²⁾ oraz delegatur UE.

⁽¹⁾ Platforma dyplomacji kulturalnej została zainicjowana w marcu 2016 r. przez Służbę ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej w Komisji Europejskiej. Ma wspierać unijne instytucje w realizacji strategii UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków kulturalnych. Platforma ma służyć prowadzeniu działań poszerzających kontakty kulturalne UE z państwami trzecimi i ich obywatelami, przede wszystkim poprzez wspieranie instytucji UE (w tym unijnych delegatur) i doradzanie im, oraz ustanowieniu programu szkoleń dla globalnych liderów kultury.

(Źródło: <http://www.cultureinexternalrelations.eu/>)

⁽²⁾ EUNIC (European Union National Institutes for Culture) to sieć skupiająca krajowe instytuty kultury i ambasady.

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie roli sportu jako instrumentu sprzyjającego włączeniu społecznemu poprzez wolontariat

(2017/C 189/09)

RADA UE I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

PRZYPOMINAJĄC, ŻE

1. Sport jest w Europie najpopularniejszą formą dobrowolnej aktywności społecznej. Wiele osób przejawia zainteresowanie nim, sport odgrywa też ważną rolę w zbliżaniu ludzi z różnych środowisk.
2. Aby utrzymać swoją spójność i integracyjność, społeczeństwa europejskie muszą stawić czoła szeregowi wyzwań. Wolontariat sportowy jako forma zaangażowania społecznego może sprzyjać integracji społecznej, przyczynia się do aktywnego obywatelstwa i może być wykorzystywany do uporania się z problemem wykluczenia społecznego ⁽¹⁾.
3. Wolontariat sportowy może stwarzać u słabszych członków społeczeństwa silniejsze poczucie przynależności do społeczeństwa. To może sprzyjać promowaniu aktywnego obywatelstwa. W niniejszych konkluzjach Rady uznaje się różnorodność społeczeństwa europejskiego i dąży się do uwzględnienia grup zagrożonych marginalizacją, a mianowicie migrantów i uchodźców ⁽²⁾, seniorów, osób niepełnosprawnych i młodych ludzi podatnych na zagrożenia ⁽³⁾,

UZNAJĄC, ŻE:

4. Nawet w kontekście zaledwie powolnego wychodzenia z kryzysu gospodarczego i finansowego szereg państw członkowskich UE kontynuuje walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym ⁽⁴⁾. Włączenie społeczne wymaga równego traktowania wszystkich grup w społeczeństwie oraz zwrócenia szczególnej uwagi na uczestnictwo.
5. Konflikty, kryzysy i niestabilna sytuacja w państwach trzecich doprowadziły do niespotykanego – obserwowanego od 2010 r. – wzrostu liczby migrantów i uchodźców ⁽⁵⁾ w Europie, który doprowadził do kryzysu migracyjnego i uchodźczego, podczas którego państwa członkowskie UE miały trudności, by uporać się z napływem migrantów i uchodźców.
6. Wspólna deklaracja Rady, Komisji i Parlamentu Europejskiego w sprawie priorytetów legislacyjnych UE na rok 2017 ma na celu podjęcie najpilniejszych wyzwań, przed którymi stoi dzisiaj UE. We wspólnej deklaracji wymieniono sześć szczegółowych obszarów, które powinny być traktowane priorytetowo. Wśród tych sześciu obszarów priorytetowych znajdują się zajęcie się kwestią społecznego wymiaru UE oraz zreformowanie i rozwinięcie polityki migracyjnej UE ⁽⁶⁾.
7. Wolontariat sportowy może docierać do osób w wymiarze międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym, sprzyjać aktywnemu obywatelstwu, a także być skutecznym narzędziem społecznym w wielu dziedzinach. Może on być pomocą w integracji rosnącej populacji migrantów, w zwalczaniu wykluczenia społecznego lub w zwiększaniu solidarności międzypokoleniowej, a także przyczyniać się do osiągania równości płci. Odgrywa ważną rolę w tworzeniu spójności społecznej oraz otwartych społeczności. W tym względzie kluczową rolę odgrywają władze lokalne we współpracy z klubami sportowymi, stowarzyszeniami i innymi podmiotami, które wykorzystują sport jako metodę pracy.

⁽¹⁾ Wykluczenie społeczne rozumiane jest jako proces, który spycha ludzi na margines społeczeństwa, ogranicza ich dostęp do zasobów i możliwości, utrudnia im udział w zwykłym życiu społecznym i kulturalnym, pozostawiając im poczucie marginalizacji, bezsilności i bycia dyskryminowanymi.

⁽²⁾ Dokument ten odnosi się do integracji migrantów i uchodźców zgodnie z konkluzjami Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich w sprawie integracji obywateli państw trzecich przebywających legalnie w UE, które to konkluzje zostały przyjęte w dniu 9 grudnia 2016 r. (15312/16).

⁽³⁾ Grupy, których są zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym w wyższym stopniu niż ogół populacji. Mniejszości etniczne, migranci, osoby niepełnosprawne, bezdomni, osoby borykające się z uzależnieniami od substancji odurzających, samotne osoby starsze i młodzi ludzie często mierzą się z trudnościami, które mogą prowadzić do dalszego wykluczenia społecznego, takimi jak niski poziom wykształcenia oraz bezrobocie lub niepełne zatrudnienie.

⁽⁴⁾ Social Policy Reforms in the EU: A Cross-national Comparison Social Inclusion Monitor Europe (SIM) – Reform Barometer. Jan Arpe, Simona Milio, Andrej Stuchlik (red.).

⁽⁵⁾ Biała księga w sprawie przyszłości Europy – Refleksje i scenariusze dla UE-27 do 2025 r., s. 4: „Skala kryzysu uchodźczego, podczas którego w 2015 r. do Europy przybyło 1,2 mln osób, jest bezprecedensowa – jest to największy taki kryzys od czasów drugiej wojny światowej” (zob. również przypis 3).

⁽⁶⁾ Wspólna deklaracja w sprawie rocznego programowania międzyinstytucjonalnego na rok 2017 – Zatwierdzenie, dok. 15375/16.

8. Znaczną i powiększającą się część europejskiego społeczeństwa, gospodarki, kultury i życia stanowią seniorzy. Połączenie takich czynników jak: niskie dochody, słabe zdrowie, podeszły wiek lub dyskryminacja ze względu na płeć, ograniczone możliwości fizyczne lub umysłowe, bezrobocie, izolacja, wykorzystywanie oraz ograniczony dostęp do usług – może zwiększać zagrożenie ubóstwem i wykluczeniem społecznym⁽⁷⁾ dla niektórych osób w tej grupie. Wolontariat sportowy może wyciągnąć te osoby z izolacji i skłonić do dzielenia się doświadczeniami, a tym samym przyczynić się do dialogu międzypokoleniowego.
9. Wolontariat sportowy, oprócz rozwijania różnych umiejętności i kompetencji daje młodym ludziom możliwości uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, dzięki czemu w oparciu o wartości krzewione w sporcie może wykształcić pozytywne postawy społeczne⁽⁸⁾. Wolontariat sportowy może również służyć jako siatka bezpieczeństwa dla młodych ludzi znajdujących się poza systemem kształcenia lub zatrudnienia oraz na marginesie społeczeństwa⁽⁹⁾.
10. Zapewnienie równych szans osobom niepełnosprawnym pozwoli im na zaangażowanie się jako wolontariusze sportowi na równych zasadach z innymi⁽¹⁰⁾. Wszystkie osoby niepełnosprawne powinny mieć prawo pełnego dostępu do zajęć sportowych, w tym do bycia wolontariuszem⁽¹¹⁾,

STWIERDZAJĄC, ŻE:

11. Zgodnie z Eurobarometrem 2014 7 % obywateli UE twierdzi, że angażuje się w wolontariat, który wspiera działalność sportową⁽¹²⁾. Z badania wynika, że jedna trzecia respondentów spędza ponad sześć godzin miesięcznie, pracując jako wolontariusz, a 8 % deklaruje, że jest to 21 godzin lub więcej.
12. Wolontariat odgrywa kluczową rolę w integracji osób w danej społeczności poprzez wzmacnianie roli aktywnych obywateli, zwiększanie szans na rynku pracy oraz promowanie wartości i dialogu międzykulturowego. Wolontariat sportowy może przybierać różne formy i mieć charakter okazjonalny (na przykład przygotowanie i organizacja lokalnych, regionalnych, krajowych lub międzynarodowych imprez sportowych) lub bardziej regularnych codziennych zajęć (np. działalność prowadzona przy kierowaniu różnymi organami sportowymi lub stowarzyszeniami w dziedzinie sportu)⁽¹³⁾.
13. Strategie dotyczące włączenia społecznego i wolontariatu sportowego wciąż nie są poparte konkretnymi dowodami. Do tej pory nie przeprowadzono systematycznego transnarodowego badania, które skupiałoby się na warunkach politycznych, implikacjach gospodarczych i społecznych oraz charakterystyce strukturalnej stowarzyszeń, federacji i klubów sportowych oraz innych podmiotów, które promują włączenie społeczne i wolontariat sportowy⁽¹⁴⁾ ⁽¹⁵⁾.
14. Europejski Korpus Solidarności ma na celu umożliwienie większej liczbie młodych ludzi udziału w szerokiej gamie działań solidarnościowych poprzez wolontariat, zatrudnienie, staże lub praktyki, aby pomóc w uporaniu się z wymagającymi sytuacjami w całej Europie. Może on pomóc im w rozwijaniu kompetencji potrzebnych im zarówno na rynku pracy, jak i do aktywnego obywatelstwa. To z kolei mogłoby przyczynić się do promowania włączenia społecznego i europejskich wartości⁽¹⁶⁾,

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

15. Przeanalizowały i poparły wolontariat sportowy jako instrument sprzyjający włączeniu społecznemu. Można tego dokonać poprzez wspieranie i zachęcanie władz lokalnych i regionalnych we współpracy z klubami i organizacjami sportowymi – w tym organizacjami pozarządowymi, wykorzystującymi sport w swojej pracy – do tego, by zapewniały dostęp do tych osób, które są wykluczone ze społeczeństwa. Mogłoby to posłużyć do promowania i rozwijania

⁽⁷⁾ Aktywni seniorzy w Europie – Przewodnik po europejskiej platformie AGE (2012).

⁽⁸⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 24.

⁽⁹⁾ Promowanie integracji i podstawowych wartości za pomocą uczenia się formalnego i nieformalnego: środki na poziomie UE służące wdrożeniu deklaracji paryskiej.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 5.

⁽¹¹⁾ COM(2010) 636 final – „Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010–2020: Odnowione zobowiązanie do budowania Europy bez barier”.

⁽¹²⁾ Sport and Physical Activity Special Eurobarometer 412 (2014).

⁽¹³⁾ Grupa ekspercka ds. rozwoju zasobów ludzkich i sportu. Zalecenia na temat zachęcania do wolontariatu sportowego, najlepsze praktyki w zakresie mechanizmów prawnych i fiskalnych.

⁽¹⁴⁾ Projekt „Włączenie społeczne i wolontariat w klubach sportowych w Europie” (SIVSCE) przy wsparciu programu Unii Europejskiej Erasmus+ (na lata 2015–2017).

⁽¹⁵⁾ Europejska sieć włączenia społecznego poprzez sport (ESPIN) – promowanie równych szans dla migrantów i mniejszości poprzez wolontariat w sporcie.

⁽¹⁶⁾ Artykuł 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

innowacyjnych sposobów stymulowania integracji społecznej mniejszości i słabszych grup społecznych, w tym samotnych seniorów, młodych ludzi podatnych na zagrożenia, osób niepełnosprawnych, migrantów i uchodźców poprzez promowanie wolontariatu sportowego, co z kolei wyposaży takie mniejszości w nowe umiejętności i zaszczerpi im sport jako styl życia.

16. Promowały wolontariat sportowy wśród osób ze wszystkich kręgów społecznych, w tym migrantów, osób starszych, osób niepełnosprawnych i młodych ludzi podatnych na zagrożenia.
17. Rozwijały i promowały wolontariat sportowy jako cenną koncepcję edukacyjną, którą należy uwzględnić na wszystkich poszczególnych poziomach uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, angażując organizacje młodzieżowe i sportowe oraz pozostałych interesariuszy społeczeństwa obywatelskiego i wzmacniając współpracę między nimi. Można by tu uwzględniać programy edukacyjne we współpracy z organizacjami sportowymi, które zwracają uwagę na korzyści płynące z dobrostanu fizycznego i psychicznego, a także na znaczenie wolontariuszy w sporcie.
18. Promowały wolontariat poprzez organizację dużych imprez sportowych w porozumieniu z ruchem sportowym. Duże imprezy sportowe mogą być doskonałą okazją do tworzenia odpowiednich warunków szkolenia wolontariuszy, pomagając im w nabywaniu niezbędnych kompetencji

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

19. Wspierała wymianę dobrych praktyk i wiedzy związanych z wolontariatem sportowym we wszystkich państwach członkowskich UE, mając na uwadze wkład wolontariatu sportowego we włączenie społeczne oraz jego wpływ na nie.
20. Rozważyła wspieranie inicjatyw transnarodowych (takich jak wymiana dobrych praktyk, badania, sieci i projekty) skupiających się na realizacji krajowych i międzynarodowych działań strategicznych w zakresie włączenia społecznego w ramach programów finansowych UE, zwłaszcza programu Erasmus + oraz Europejskiego Funduszu Społecznego, z naciskiem na wolontariat sportowy,

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ I PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, ABY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

21. Uznały Europejski Tydzień Sportu za inicjatywę na rzecz promowania wolontariatu sportowego i angażowania osób ze wszystkich części społeczeństwa. Może być on środkiem, który pozwoli dotrzeć do wszystkich grup społecznych poprzez działalność na obszarach uboższych oraz przyciągnąć wolontariuszy sportowych z tych obszarów.
22. Promowały uznawanie i walidację nieformalnego i pozaformalnego uczenia się dzięki wolontariatowi sportowemu, w szczególności poprzez wykorzystywanie europejskich narzędzi i wskazówek⁽¹⁷⁾, które mogą ułatwić walidację i poprawić porównywalność i przejrzystość oraz zapewnić lepsze uznawanie uzyskanych efektów uczenia się. Celem byłoby przeanalizowanie, w jaki sposób można wzmocnić status wolontariuszy, aby zapewnić uznanie nabytych przez nich kompetencji.
23. Promowały wykorzystywanie funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz Funduszu Spójności na rzecz infrastruktury, a także innych programów skierowanych do klubów sportowych, aby poprawić aktualne warunki socjalne, zwłaszcza na tych obszarach, na których występuje duża koncentracja grup zagrożonych marginalizacją.
24. Promowały wśród organizacji sportowych idee Europejskiego Korpusu Solidarności i zachęcały je do udziału w tej inicjatywie, tak by młodzi ludzie aktywni w dziedzinie sportu mieli lepszy dostęp do tego programu,

ZWRACAJĄ SIĘ DO RUCHU SPORTOWEGO, BY ROZWAŻYŁ:

25. Zachęcanie do integracji migrantów i uchodźców, seniorów, osób niepełnosprawnych, młodych ludzi podatnych na zagrożenia, poprzez powierzanie im różnych ról w ramach wolontariatu w dziedzinie sportu masowego, poprzez organizację małych i dużych imprez sportowych oraz ułatwianie takim osobom podejmowania działalności w zakresie wolontariatu sportowego w dziedzinie sportu masowego; to z kolei pozwoli wzmocnić pozycję tych osób.
26. Rozwijanie współpracy z organizacjami sportowymi, organizacjami młodzieżowymi oraz innymi organizacjami pozarządowymi w zakresie promowania, angażowania i zatrzymywania wolontariuszy, aby zmaksymalizować możliwości podejmowania wolontariatu sportowego, na przykład w ramach dużych imprez sportowych.

⁽¹⁷⁾ Zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego (Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1).

27. Tworzenie możliwości kształcenia i szkolenia, aby poprawić umiejętności ochotników pracujących dla organizacji sportowych, w tym migrantów i uchodźców, osób starszych, osób niepełnosprawnych, młodych ludzi podatnych na zagrożenia i innych mniejszości, zwracając jednocześnie uwagę na budowanie zdolności osób odpowiedzialnych za rekrutację i kierowanie różnorodnymi grupami wolontariuszy.
 28. Propagowanie równych szans w klubach sportowych – w tym równego traktowania grup zagrożonych marginalizacją – pod względem członkostwa i udziału w roli wolontariuszy.
 29. Promowanie udziału seniorów w klubach sportowych oraz integracji starszych wolontariuszy, a jednocześnie wykorzystywanie ich cennego doświadczenia życiowego na wszystkich poziomach struktur sportowych.
-

ZAŁĄCZNIK

W następujących głównych dokumentach zwraca się uwagę na znaczenie wolontariatu sportowego jako narzędzia integracji społecznej:

1. Strategia Europa 2020 i jedna z jej siedmiu inicjatyw przewodnich, w której podkreśla się potrzebę wzrostu i tworzenia nowych miejsc pracy, co pomoże osobom stojącym na skraju ubóstwa i wykluczonym społecznie żyć godnie i być aktywnymi członkami społeczeństwa (7110/10).
 2. Konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2010 r. w sprawie roli sportu jako źródła i podstawy aktywnego włączenia społecznego (Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 5).
 3. Komunikat w sprawie polityki UE i wolontariatu: Uznanie i propagowanie wolontariatu transgranicznego w UE (COM(2011) 568 final).
 4. Konkluzje Rady w sprawie roli wolontariatu sportowego w propagowaniu aktywności obywatelskiej (Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 24).
 5. Zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego (Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1).
 6. Plan prac UE w dziedzinie sportu na lata 2014–2017 (Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 12).
 7. Sport and Physical Activity Special Eurobarometer 412 (2014).
 8. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany: „Nowy europejski program na rzecz umiejętności. Wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności” (dok. 10038/16).
 9. Konkluzje Rady oraz przedstawicieli rządów państw członkowskich w sprawie integracji obywateli państw trzecich przebywających legalnie w UE, przyjęte w dniu 9 grudnia 2016 r. (dok. 15312/16).
 10. Wspólna deklaracja w sprawie rocznego programowania międzyinstytucjonalnego na rok 2017 (dok. 15375/16).
 11. Inwestowanie w młodzież Europy
 - a) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Inwestowanie w młodzież Europy (dok. 15420/16).
 - b) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski Korpus Solidarności (dok. 15421/16).
 12. Grupa ekspercka ds. rozwoju zasobów ludzkich i sportu. Zalecenia na temat zachęcania do wolontariatu w sporcie, najlepsze praktyki w zakresie mechanizmów prawnych i fiskalnych (grudzień 2016 r.).
 13. Europejska sieć włączenia społecznego poprzez sport (ESPIN) – promowanie równych szans dla migrantów i mniejszości poprzez wolontariat w sporcie.
 14. COM(2010) 636 final – Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności 2010–2020: Odnowione zobowiązanie do budowania Europy bez barier.
-

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

14 czerwca 2017 r.

(2017/C 189/10)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,1203	CAD	Dolar kanadyjski	1,4796
JPY	Jen	123,58	HKD	Dolar Hongkongu	8,7392
DKK	Korona duńska	7,4363	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5453
GBP	Funt szterling	0,87960	SGD	Dolar singapurski	1,5457
SEK	Korona szwedzka	9,7448	KRW	Won	1 260,45
CHF	Frank szwajcarski	1,0874	ZAR	Rand	14,2697
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,6147
NOK	Korona norweska	9,4140	HRK	Kuna chorwacka	7,3995
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	14 880,38
CZK	Korona czeska	26,163	MYR	Ringgit malezyjski	4,7702
HUF	Forint węgierski	306,39	PHP	Peso filipińskie	55,465
PLN	Złoty polski	4,1967	RUB	Rubel rosyjski	63,9450
RON	Lej rumuński	4,5664	THB	Bat tajlandzki	38,023
TRY	Lir turecki	3,9362	BRL	Real	3,7027
AUD	Dolar australijski	1,4778	MXN	Peso meksykańskie	20,2078
			INR	Rupia indyjska	72,0350

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

INFORMACJE DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

URZĄD NADZORU EFTA

Zawiadomienie ze strony Norwegii dotyczące dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów**Zawiadomienie o zaproszeniu do składania wniosków o koncesje na wydobycie ropy naftowej na norweskim szelfie kontynentalnym – procedura udzielania koncesji w obrębie wyznaczonych obszarów w 2017 r.**

(2017/C 189/11)

Norweskie Ministerstwo ds. Ropy Naftowej i Energii niniejszym ogłasza zaproszenie do składania wniosków o koncesje na wydobycie ropy naftowej zgodnie z dyrektywą 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów, art. 3 ust. 2 lit. a).

Koncesje wydobywcze będą udzielane tylko spółkom akcyjnym zarejestrowanym w Norwegii lub w innym państwie będącym stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Porozumienia EOG) lub osobom fizycznym mającym miejsce zamieszkania w jednym z państw będących stroną Porozumienia EOG.

Spółki, które nie posiadają koncesji na wydobycie na norweskim szelfie kontynentalnym, mogą uzyskać taką koncesję, jeżeli zostaną wstępnie zakwalifikowane jako spełniające warunki do uzyskania takiej koncesji.

Ministerstwo będzie traktować jednakowo pojedyncze spółki oraz spółki składające wnioski w ramach grupy. Wnioskodawcy składający wnioski indywidualne lub wnioskodawcy należący do grupy składającej wspólny wniosek będą traktowani jako wnioskodawcy ubiegający się o koncesję wydobywczą. Na podstawie wniosków złożonych przez grupy lub wnioskodawców indywidualnych ministerstwo może tworzyć grupy koncesjodawców, którym udzieli nowej koncesji wydobywczej, w tym usuwać wnioskodawców z wniosku zbiorowego lub dodawać wnioskodawców indywidualnych, oraz wyznaczać operatora dla takich grup.

Przyznanie udziału w koncesji wydobywczej będzie uzależnione od przystąpienia przez koncesjodawców do umowy dotyczącej działalności w branży naftowej, w tym umowy o wspólnej działalności oraz umowy o prowadzeniu ewidencji księgowej. Jeżeli koncesja wydobywczą zostanie podzielona na poziomy stratygraficzne, koncesjodawcy, którzy uzyskali dwie koncesje odnoszące się do różnych poziomów stratygraficznych, będą także zobowiązani do zawarcia szczegółowej umowy o wspólnej działalności, regulującej ich stosunki w tym zakresie.

Po podpisaniu wspomnianych umów koncesjodawcy utworzą wspólnego przedsiębiorcę, a ich udział kapitałowy w tym podmiocie będzie zawsze taki sam, jak ich udział w koncesji wydobywczej.

Dokumentacja koncesyjna będzie opierać się głównie na stosownych dokumentach z procedury udzielania koncesji w obrębie wyznaczonych obszarów w 2016 r. Ma to przede wszystkim umożliwić przedstawienie podmiotom z branży głównych aspektów ewentualnych zmian struktury przed terminem składania wniosków.

Kryteria udzielania koncesji wydobywczych

W celu propagowania dobrego gospodarowania zasobami oraz sprawnego i efektywnego prowadzenia poszukiwań i wydobywania ropy naftowej na norweskim szelfie kontynentalnym, w tym zapewnienia takiego składu grup koncesjodawców, który zagwarantuje osiągnięcie tych zamierzeń, przy przyznawaniu udziałów w koncesjach wydobywczych oraz wyznaczaniu operatorów będą stosowane następujące kryteria:

- a) wiedza wnioskodawcy na temat budowy geologicznej wyznaczonego obszaru geograficznego; istotnym czynnikiem będą także proponowane przez wnioskodawców metody efektywnego prowadzenia poszukiwań ropy naftowej;
- b) odpowiednia wiedza techniczna wnioskodawcy; jednocześnie istotnym czynnikiem będzie to, w jaki sposób wiedza ta może aktywnie przyczynić się do prowadzenia poszukiwań i w stosownych przypadkach wydobywania ropy naftowej w sposób opłacalny na wyznaczonym obszarze geograficznym;
- c) wcześniejsze doświadczenie wnioskodawcy zdobyte na norweskim szelfie kontynentalnym lub równoważne doświadczenie z innych obszarów;
- d) odpowiednie możliwości finansowe wnioskodawcy, umożliwiające prowadzenie poszukiwań oraz w stosownych przypadkach wydobywanie ropy naftowej na wyznaczonym obszarze geograficznym;

- e) ministerstwo może wziąć pod uwagę wszelkie przypadki nieskuteczności lub braku rozliczalności w działaniach wnioskodawcy jako koncesjodawcy, jeśli dany wnioskodawca uzyskał koncesję wydobywczą w przeszłości;
- f) koncesje wydobywcze będą udzielane przede wszystkim takim wspólnym przedsiębiorcom, w przypadku których co najmniej jeden koncesjodawca wykonał przynajmniej jeden odwiert na norweskim szelfie kontynentalnym jako operator lub posiada odpowiednie równoważne doświadczenie operacyjne spoza obszaru norweskiego szelfu kontynentalnego;
- g) koncesje wydobywcze będą udzielane przede wszystkim takim grupom co najmniej dwóch koncesjodawców, z których co najmniej jeden ma doświadczenie, o którym mowa w punkcie f);
- h) wyznaczony operator koncesji wydobywczej na Morzu Barentsa musi mieć doświadczenie z wykonania przynajmniej jednego odwiertu na norweskim szelfie kontynentalnym jako operator lub odpowiednie równoważne doświadczenie operacyjne spoza obszaru norweskiego szelfu kontynentalnego;
- i) w celu otrzymania koncesji wydobywczych w strefach głębokowodnych zarówno wyznaczony operator, jak i co najmniej jeden inny koncesjodawca muszą mieć doświadczenie z wykonania przynajmniej jednego odwiertu na norweskim szelfie kontynentalnym jako operator lub odpowiednie równoważne doświadczenie operacyjne spoza obszaru norweskiego szelfu kontynentalnego. Aby otrzymać koncesję wydobywczą, co najmniej jeden koncesjodawca musi mieć doświadczenie z wykonania odwiertu jako operator w strefach głębokowodnych;
- j) w celu otrzymania koncesji wydobywczej na wykonywanie odwiertów poszukiwawczych w warunkach wysokiego ciśnienia lub wysokiej temperatury wyznaczony operator i co najmniej jeden koncesjodawca muszą mieć doświadczenie z wykonania jako operator przynajmniej jednego odwiertu na norweskim szelfie kontynentalnym lub odpowiednie równoważne doświadczenie operacyjne spoza obszaru norweskiego szelfu kontynentalnego. Aby otrzymać koncesję wydobywczą, co najmniej jeden koncesjodawca musi mieć doświadczenie z wykonania jako operator odwiertu w warunkach wysokiego ciśnienia lub wysokiej temperatury.

Bloki dostępne dla wnioskodawców

Składane wnioski o udział w koncesjach wydobywczych mogą dotyczyć bloków, na które nie udzielono dotąd koncesji na wyznaczonym obszarze, jak wskazano na mapach opublikowanych przez norweski Departament ds. Ropy Naftowej. Możliwe jest również złożenie wniosków w odniesieniu do terenów, z których zrezygnowano na wyznaczonym obszarze po ogłoszeniu zawiadomienia, zgodnie ze zaktualizowanymi interaktywnymi mapami norweskiego Departamentu ds. Ropy Naftowej, dostępnymi na jego stronie internetowej.

Każda koncesja wydobywcza może obejmować jeden blok lub więcej lub też części jednego bloku lub kilku bloków. Wnioskodawcy są proszeni o ograniczenie zakresu wniosków do obszarów, w odniesieniu do których sporządzili mapę złóż.

Pełen tekst zawiadomienia oraz szczegółowe mapy dostępnych obszarów można znaleźć na stronie internetowej norweskiego Departamentu ds. Ropy Naftowej www.npd.no/apa2017.

Wnioski o koncesje na wydobycie ropy naftowej należy kierować na adres norweskiego Ministerstwa ds. Ropy Naftowej i Energii:

Ministry of Petroleum and Energy
P.O. Box 8148 Dep.
NO-0033 Oslo
NORWEGIA

Dwie kopie wniosku należy skierować na adres norweskiego Departamentu ds. Ropy Naftowej:

The Norwegian Petroleum Directorate
P.O. Box 600
4003 Stavanger
NORWEGIA

Termin: 1 września 2017 r., godz. 12.00.

Udzielenie koncesji na wydobycie ropy naftowej w ramach procedury udzielania koncesji w obrębie wyznaczonych obszarów w 2017 r. na norweskim szelfie kontynentalnym zostało zaplanowane na pierwszy kwartał 2018 r.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

ORZECZENIE TRYBUNAŁU

z dnia 15 listopada 2016 r.

w sprawie E-7/16

Míla ehf. przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA*(Wstępny zarzut niedopuszczalności – Pomoc państwa – Decyzja o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego)*

(2017/C 189/12)

W sprawie E-7/16 między Míla ehf. a Urzędem Nadzoru EFTA – WNIOSEK na mocy art. 36 ust. 2 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości o stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Nadzoru EFTA nr 061/16/COL z dnia 16 marca 2016 r. o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie domniemanej pomocy państwa w postaci dzierżawy światłowodu eksploatowanego uprzednio w imieniu NATO, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes) oraz sędziowie Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Páll Hreinsson, wydał w dniu 15 listopada 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
2. Skarżący zostaje obciążony kosztami postępowania.

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 16 listopada 2016 r.****w sprawie E-4/16****Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii**

(Niewykonanie wyroku Trybunału stwierdzającego uchybienie zobowiązaniom – Art. 33 porozumienia o nadzorze i Trybunale – Środki niezbędne do wykonania wyroku Trybunału)

(2017/C 189/13)

W sprawie E-4/16, Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii – WNIOSEK o stwierdzenie, że Królestwo Norwegii, nie podejmując w przewidzianym terminie środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku Trybunału z dnia 2 grudnia 2013 r. w sprawie E-13/13 ESA przeciwko Norwegii, uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 33 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher (prezes) oraz sędziowie Per Christiansen i Páll Hreinsson (sędzia sprawozdawca), wydał w dniu 16 listopada 2016 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

Trybunał niniejszym:

1. Orzeka, że Królestwo Norwegii, nie podejmując w przewidzianym terminie środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku Trybunału z dnia 2 grudnia 2013 r. w sprawie E-13/13 ESA przeciwko Norwegii, uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 33 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości.
 2. Obciąża Królestwo Norwegii kosztami postępowania.
-

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa M.8467 – BNP Paribas/Commerz Finanz)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2017/C 189/14)

1. W dniu 6 czerwca 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo BNP Paribas Personal Finance SA („BNPP PF”, Francja), spółka zależna będąca w całości własnością BNP Paribas SA, przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Commerz Finanz GmbH („CFG”, Niemcy), obecnie wspólnie kontrolowanym przez BNPP PF oraz Commerzbank AG („Commerzbank”, Niemcy), w drodze zakupu aktywów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku CFG: bank udzielający kredytów konsumenckich, którego współwłaścicielami są obecnie BNPP PF i Commerzbank i który prowadzi działalność przede wszystkim w dziedzinie udzielania kredytów osobom fizycznym w Niemczech. W ramach planowanej transakcji przedsiębiorstwo zostanie podzielone pomiędzy BNPP PF i Commerzbank na dwie odrębne i niezależne jednostki gospodarcze, a mianowicie działalność związaną z „punktem sprzedaży” oraz działalność bankową. Działalność związana z „punktem sprzedaży” pozostanie w CFG (którego jedynym udziałowcem jest BNPP PF) i będzie obejmować wszelkie działania związane z dystrybucją produktów CFG bezpośrednio na rzecz klientów lub za pośrednictwem punktu sprzedaży (w internecie i poza nim) sprzedawcy detalicznego;
 - w przypadku BNPP PF: przedsiębiorstwo świadczące usługi finansowe będące w całości własnością BNP Paribas SA i prowadzące działalność przede wszystkim w dziedzinie kredytów konsumenckich. BNP Paribas SA jest grupą bankową o zasięgu globalnym prowadzącą działalność we wszystkich głównych sektorach bankowości: bankowość detaliczna, zarządzanie aktywami i usługi z nimi związane, a także bankowość korporacyjna i inwestycyjna.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8467 – BNP Paribas/Commerz Finanz, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.8483 – Bain Capital/Cinven/Stada Arzneimittel)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2017/C 189/15)

1. W dniu 2 czerwca 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której fundusze zarządzane przez przedsiębiorstwo Bain Capital Investors, L.L.C. („Bain Capital”, Stany Zjednoczone) oraz fundusze zarządzane przez przedsiębiorstwo Cinven Capital Management (VI) Limited Partnership Incorporated, działające za pośrednictwem swego partnera, Cinven Capital Management (VI) General Partner Limited („Cinven”, Zjednoczone Królestwo), przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Stada Arzneimittel Aktiengesellschaft („Stada”, Niemcy) w drodze zakupu udziałów/akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa Bain Capital: przedsiębiorstwo dokonujące inwestycji na niepublicznym rynku kapitałowym w przedsiębiorstwa prowadzące działalność w wielu sektorach, w tym w sektorze technologii informacyjnej, opieki zdrowotnej, produktów detalicznych i konsumenckich, komunikacyjnym, finansowym oraz przemysłowym/produkcyjnym,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Cinven: przedsiębiorstwo dokonujące inwestycji na niepublicznym rynku kapitałowym w sześciu głównych sektorach: usługi dla biznesu, konsumenci, usługi finansowe, opieka zdrowotna, przemysł, technologie, media i telekomunikacja,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Stada: działa w zakresie opracowywania, wytwarzania, rejestracji, sprzedaży, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i promocji produktów biomedycznych, takich jak leki (szczególnie z farmaceutycznymi składnikami czynnymi niechronionych patentem), suplementy diety, produkty kosmetyczne oraz szereg innych produktów ochrony zdrowia.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8483 – Bain Capital/Cinven/Stada Arzneimittel, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(M.8440 – DuPont/FMC (Health and Nutrition business))
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2017/C 189/16)

1. W dniu 7 czerwca 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ i po odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo E.I. du Pont de Nemours and Company („DuPont”, Stany Zjednoczone), przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad działalnością Health and Nutrition („H&N”) przedsiębiorstwa FMC Corporation („FMC”, Stany Zjednoczone) obejmującą zagęszczacze żywności i wypełniacze (ale z wyłączeniem działalności FMC związanej z Omega-3).

Proponowana koncentracja stanowi część umowy o nabyciu i sprzedaży aktywów, zawartej między przedsiębiorstwami DuPont i FMC w dniu 31 marca 2017 r., która stanowi o nabyciu przez FMC określonej działalności DuPont, w myśl zobowiązań w zakresie zbycia poczynionych przez DuPont i The Dow Chemical Company („Dow”) w ramach europejskiego postępowania w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw odnoszących się do proponowanej koncentracji Dow i DuPont (sprawa M.7932).

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- DuPont jest przedsiębiorstwem chemicznym prowadzącym zróżnicowaną działalność, z siedzibą w Stanach Zjednoczonych. Jest to ostateczna spółka dominująca grupy DuPont, która prowadzi badania, działalność rozwojową, produkcję, dystrybucję oraz sprzedaż szerokiej palety produktów chemicznych, polimerów, agrochemikaliów, nasion, składników spożywczych oraz innych materiałów. Działalność Nutrition and Health przedsiębiorstwa DuPont jest odpowiedzialna za produkcję i dostawę produktów szczególnie zaprojektowanych w celu zwiększenia bezpieczeństwa, jakości odżywczej, konsystencji, okresu przydatności do spożycia produktów spożywczych i napojów, środków farmaceutycznych i suplementów diety,
- Dow jest przedsiębiorstwem chemicznym prowadzącym zróżnicowaną działalność, z siedzibą w Stanach Zjednoczonych. Jest to ostateczna spółka dominująca grupy Dow, która prowadzi działalność w obszarze tworzyw sztucznych i chemikaliów, nauk rolniczych, a także produktów i usług w sektorze węglowodorów i energii. Dow obecność w obszarze działalności Nutrition and Health jest bardziej ograniczona,
- FMC to przedsiębiorstwo z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, prowadzące działalność na całym świecie, ze specjalizacją w sektorze chemikaliów, zainteresowanym również rynkiem rolniczym, przemysłowym i konsumenckim. Działalność dzieli się na trzy segmenty: (i) rozwiązania w sektorze rolniczym; (ii) H&N; oraz (iii) lit. Działalność H&N przedsiębiorstwa FMC obejmuje trzy szerokie sektory produktów: składniki żywnościowe, wypełniacze i składniki zdrowotne.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8440 – DuPont/FMC (Health and Nutrition business), na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.8504 – EDF Energy Services/ESSCI)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2017/C 189/17)

1. W dniu 6 czerwca 2017 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo EDF Energy Services Limited („EDFES”, Francja), przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem ESSCI Limited („ESSCI”, Zjednoczone Królestwo) w drodze zakupu udziałów/akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa EDFES: kontrolowane przez grupę EDF, utworzone w celu świadczenia usług energetycznych w Zjednoczonym Królestwie,
 - w przypadku przedsiębiorstwa ESSCI: świadczy usługi techniczne w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii. Za pośrednictwem swojej jednostki zależnej Imtech działa w zakresie inżynierii mechanicznej i elektrycznej, zarządzania obiektami technicznymi i integracji systemów przemysłowych.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.8504 – EDF Energy Services/ESSCI, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do postępowania likwidacyjnego – Decyzja o wszczęciu postępowania likwidacyjnego wobec ADRIA Way**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 123 z dnia 20 kwietnia 2017 r.)

(2017/C 189/18)

Strona 3, tytuł oraz po słowach „Zakład ubezpieczeń” i po słowach „Data wydania, data wejścia w życie i rodzaj decyzji”:

zamiast: „ADRIA Way”,

powinno być: „Cestovní pojišťovna ADRIA Way družstvo »v likvidaci«”.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL